

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу
Кафедра міжнародного бізнесу та економічної теорії

Кваліфікаційна робота магістра

**на тему: «РОЛЬ ОФШОРІВ У
МІЖНАРОДНОМУ БІЗНЕСІ»**

Виконав:
студент групи УМБ - 61
спеціальності 292 Міжнародні
економічні відносини,
освітньо-професійної програми
«Міжнародний бізнес»
Курський О.П.

Керівник: д-р.екон.н., проф.
Лазаренко В. Є.

Рецензент: к.е.н., доц.
Євтушенко О. В.

Харків – 2023 року

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу
Кафедра міжнародного бізнесу та економічної теорії
Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Спеціальність 292 Міжнародні економічні відносини
Освітньо-професійна програма «Міжнародний бізнес»

ЗАТВЕРДЖУЮ

В. о. завідувача кафедри міжнародного

бізнесу та економічної теорії

Дерід І. О.

“ 13 лютого ” 2023 року

З А В Д А Н Н Я

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

Курський Олександр Павлович

(прізвище, ім'я, по батькові студента)

1. Тема роботи «Роль офшорів у міжнародному бізнесі»
керівник роботи д.е.н., проф. Лазаренко В. Є.,
затверджені наказом по університету від 06.02.2023 № 4002-5/256
внесено зміни та затверджені наказом по університету від 28.09.2023 № 4002-5/2754

2. Строк подання студентом роботи 24 листопада 2023 р.

3. Перелік питань, які потрібно розробити

розглянути сутність та види офшорів; дослідити передумови виникнення та еволюції офшорного бізнесу; розкрити офшоризацію міжнародного бізнесу; провести аналіз Бермудських островів: податкові стимули та фінансові послуги; охарактеризувати Сингапур як глобальний торговельний центр; проаналізувати Люксембург як фінансовий хаб; дослідити світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції; визначити особливості деофшоризації в Україні.

1. План роботи

№ з/п	Назви етапів роботи
1	Вибір теми
2	Підбір та опрацювання інформації
3	Узгодження змісту роботи з керівником
4	Робота над 1-м розділом
5	Робота над 2-м розділом
6	Робота над 3-м розділом
7	Написання вступу та висновків
8	Оформлення роботи. Отримання відгуку та рецензії
9	Перевірка кваліфікаційної роботи на запозичення. Попередній захист
10	Підготовка презентації. Захист кваліфікаційної роботи в ЕК

2. Дата видачі завдання 13 лютого 2023 р.

Студент

підпис

Олександр КУРСЬКИЙ

ім'я та прізвище

Керівник роботи

підпис

Володимир ЛАЗАРЕНКО

ім'я та прізвище

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ СУТНОСТІ ОФШОРІВ.....	8
1.1 Економічна сутність та види офшорів.....	8
1.2 Передумови виникнення та еволюція офшорного бізнесу.....	15
Висновки до розділу 1.....	19
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ОФШОРНИХ РЕГІОНІВ ТА ЇХ ВПЛИВИ НА МІЖНАРОДНИЙ БІЗНЕС.....	21
2.1 Офшоризація міжнародного бізнесу	21
2.2 Бермудські острови: податкові стимули та фінансові послуги.....	32
2.3 Сінгапур: глобальний торговельний центр та інновації.....	40
2.4 Люксембург: фінансовий хаб та інвестиційні можливості.....	46
Висновки до розділу 2.....	54
Розділ 3 ДЕОФШОРИЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНИ	56
3.1 Світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції	56
3.2 Особливості деофшоризації в Україні	64
Висновки до розділу 3.....	69
ВИСНОВКИ.....	71
ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	77
ДОДАТКИ.....	83

ВСТУП

Останні роки свідчать про істотне зростання мобільності капіталів, і розширення міжнародних фінансових ринків відкрило можливості для значного перерозподілу фінансових потоків і підприємницьких ресурсів не лише між окремими країнами, але й між групами країн. Міжнародна міграція капіталу давно стала стандартним явищем, що віддзеркалює процеси інтернаціоналізації та глобалізації світової економіки. Однією з особливостей глобалізації є стрімкий розвиток офшорних зон. За різними оцінками, більше 25% світового капіталу і до 60% фінансових потоків у світі проходять через офшорні зони.

Тенденція розвитку світового бізнесу останнім часом сприяє великій кількості вітчизняних підприємств у виході на світовий ринок. Ця тенденція сприяє подальшому розширенню і глобалізації офшорного сектора. Багато сучасних і розвинених країн використовують офшори для своєї роботи.

Україна як країна, яка розвивається, також користується цими методами роботи. Банки, компанії зовнішньої торгівлі, страхові та інвестиційні компанії, створені в офшорних зонах, стали неот'ємною частиною світової економіки.

Актуальність даної теми обґрунтовується також тим, що офшорний бізнес безпосередньо впливає на процеси економічного розвитку України, так як використання офшорних компаній в міжнародній інвестиційній та зовнішньоторговельній діяльності досить поширене серед українських підприємств.

Мета і завдання дослідження. Метою кваліфікаційної роботи є дослідження та аналіз актуальних питань використання офшорних зон в міжнародному бізнесі, а також дослідження способів підвищення прозорості здійснення економічної діяльності в даних юрисдикціях.

Відповідно до мети дослідження, були поставлені наступні *завдання*:

- розглянути сутність та види офшорів;
- дослідити передумови виникнення та еволюції офшорного бізнесу;
- розкрити офшоризацію міжнародного бізнесу;
- провести аналіз Бермудських островів: податкові стимули та фінансові послуги;
- охарактеризувати Сингапур як глобальний торговельний центр;
- проаналізувати Люксембург як фінансовий хаб;
- дослідити світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції;
- визначити особливості деофшоризації в Україні.

Об'єктом дослідження виступають основні офшорні регіони світу.

Предмет дослідження є вплив основних офшорних регіонів на міжнародний бізнес.

Методи дослідження становить комплекс заходів наукового пізнання, а саме: аналітичний — цей метод був використаний для ознайомлення з теоретичними основами дослідження; статистичний метод аналізу — цей метод був використаний для аналізу даних про офшорні регіони та їх вплив на діяльність суб'єктів міжнародного бізнесу. У рамках цього методу було використано статистичні дані з різних джерел.

Основні результати дослідження полягають в тому, що:

- розглянуто сутність та види офшорів;
- визначені передумови виникнення та еволюції офшорного бізнесу;
- розкрито офшоризація міжнародного бізнесу;
- проаналізовано основні офшорні регіони: Бермудські острови, Сингапур та Люксембург;
- досліджено світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції;
- визначено особливості деофшоризації в Україні.

Одержані результати дослідження мають практичне значення для розробки ефективних стратегій регулювання та поліпшення офшорної

діяльності. Аналіз досвіду розвитку офшорних зон надає можливість країнам зрозуміти, які переваги та фактори привабливості привертають бізнес та інвестиції, і використовувати ці знання для створення власної привабливої офшорної політики.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та результати дослідження доповідалися на V Міжнародній студентській науковій конференції «Діджиталізація науки як виклик сьогодення». Сформульовані в дослідженні положення опубліковано автором у матеріалах доповіді «Особливості деофшоризації в Україні».

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Роботу викладено на 84 сторінках. У дослідженні є 12 рисунків та 7 таблиць. Список використаних джерел містить 50 найменувань на 6 сторінках.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Економічна сутність та види офшорів

Розвиток сучасного бізнесу органічно пов'язаний із глобалізацією економіки — вільний рух капіталів, лібералізація іноземних інвестицій створюють широкі можливості для аналізу офшорного підприємництва. Цілі, переслідувані країнами, на території яких створюється офшорна зона, можуть бути різні залежно від рівня економічного розвитку країни, соціально-економічного середовища та інших особливостей країн.

Слово «офшор» походить від англійського *offshore* – «поза берегом». Це фінансові центри / зони, території, що приваблюють іноземний капітал через спеціальні податкові та адміністративні пільги. Такі країни (території) і зони називають «фінансовим раєм» для бізнесу. [1]

Офшорні зони – це позанаціональні фінансові центри / території, зони, головним завданням яких є створення для підприємців сприятливого валютно-фінансового, фіскального режиму, високого рівня банківської і комерційної секретності, лояльність державного регулювання [2].

За Д. Косе, «офшорна зона — один із видів вільних економічних зон. Їх відносять до сервісних вільно-економічних зон, особливістю яких є створення для підприємців сприятливого валютно-фінансового та фіскального режимів, високого рівня банківської та комерційної секретності, лояльність державного регулювання. Загалом це країни, у яких учасники фінансово-кредитних операцій не є резидентами держави, на території якої укладаються і виконуються угоди. При цьому учасники користуються особливим правовим і податковим статусом, але важливою характеристикою є заборона офшорним компаніям ведення діяльності на території країни реєстрації» [3].

Офшорні зони характеризуються і як «специфічний інструмент стимулювання інвестиційної діяльності і збільшення надходжень до бюджетів

депресивних територій, економічний ефект якого ґрунтується на явищі зростання державних доходів завдяки розширенню податкової бази (використанню її особливого виду доходів, отриманих лише від здійснення зовнішньоекономічної діяльності) та мінімізації величини податкового навантаження» [6].

«Офшорними зонами (юрисдикціями) є країни чи окремі території держав, де на державному рівні для визначених типів компаній, власниками яких є іноземці, встановлені значні пільги в оподаткуванні, зниженні чи відсутні вимоги до бухгалтерського обліку й аудиту, частково або повністю знято митні і торговельні обмеження [7]. Умовами надання пільг для таких компаній є нерезиденство, тобто ними повинні володіти іноземці і прибутки мають отримуватися за межами юрисдикції, де вони зареєстровані». Вважаємо, що дещо неповним є таке визначення Х. Маккана, згідно з яким офшорна зона — це вся або частина території країни, де встановлюється і використовується пільговий режим функціонування компаній з офшорним статусом, які ведуть діяльність поза межами території реєстрації та проводять операції з майном чи коштами нерезидентів [8].

Е. Шамбост говорить про те, що в податковому контексті офшором є структура, яка, проводячи діяльність у будь-якій країні, не перебуває під податковим контролем цієї країни. В основному, щоб уникнути місцевих податків (чи місцевої регламентації), офшорні структури не повинні здійснювати місцеву діяльність (*onshore*) чи діяльність з резидентами країни (реєстрації).

Отже, головними ознаками офшорних юрисдикцій є:

- *сплата податків*. У переважній більшості офшорних юрисдикцій передбачено сплату податків. При цьому вони або не сплачують податок на прибуток або сплачують його за нижчою ставкою, ніж в країні резидента — платника податків;

- *фінансова таємниця*. Деякий рівень фінансової таємниці є наявний як в офшорних юрисдикціях, так і в інших країнах. При цьому

переважна більшість країн не забезпечує захист фінансової таємниці у випадках розслідування правоохоронними органами іноземних країн. Головною відмінністю офшорних юрисдикцій є досить жорсткі правила захисту фінансової таємниці, у тому числі банківської та комерційної;

- *валютний контроль*. Офшорні юрисдикції зазвичай використовують подвійний валютний контроль. Такий контроль по різному застосовується для резидентів і нерезидентів, а також для національної та іноземної валют. Резиденти підпадають під такий валютний контроль, а нерезиденти – ні. При цьому нерезиденти підпадають під звичайний контроль у випадку використання місцевої валюти.

Офшорна компанія — це спосіб ведення бізнесу зі значною економією на податкових видатках. Відкрити фірму в офшорній зоні може не тільки власник великого бізнесу, але й звичайний фрилансер. Різні схеми податкових виплат і широка географія офшорних юрисдикцій надають великі можливості для ефективного ведення справ. Для реєстрації або переоформлення компанії в офшорі можна вибрати будь-яку частину світу. Важливо тільки знати особливості офшорних зон різних типів [9].

Всього офшорних зон у світі налічується майже півсотні. За приблизними підрахунками, 9,8% усіх коштів на планеті сконцентровані саме там. Загальна сума, що зберігається в офшорних зонах, за деякими оцінками, може сягати 32 трлн дол. США — це більше за ВВП США й Японії разом узятих [10].

Переваги від використання офшорних зон для бізнесу полягають у використанні декількох офшорних компаній під час приватизації підприємств з метою збереження анонімності власника та отримання контрольного пакета акцій підприємства, відсутності потреби подання бухгалтерських звітів, номінальній сплаті статутного капіталу та утримання статусу IBC (International Business Company), прибуток (капітал) у твердій валюті, у надійних банках і стабільній країні, ефективна і недорога банківська система.

Переваги використання офшорних зон на мікроекономічному рівні водночас є недоліками та створюють загрози для стабільності глобального економічного простору. Серед головних недоліків слід виділити такі [11]: ухилення від податків, недобросовісна податкова конкуренція, підтримка тіньової економіки, вплив на соціальну ситуацію в країні, створення умов для відтоку капіталу, створення елементів нестабільності у світовій економіці та фінансах у зв'язку з можливістю накопичення в офшорних зонах великих обсягів капіталів, насамперед спекулятивних, отримання поза конкурентних переваг тими компаніями, які використовують офшори.

Офшорні зони прийнято ділити на дві групи: з *повною і податковою офшоризацією*.

Повна офшоризація — це звільнення від будь-якої звітності, та сплата підприємцями доволі низьких відсотків у вигляді податків чи незначної фіксованої суми. У деяких зонах підприємець навіть може отримати повне звільнення від сплати податків (Домініка, Кіпр, Британські Віргінські острови, Беліз, Сейшели, Федерація Сент Кітс і Невіс).

Податкова офшорна зона — це знижені ставки, але без звільнення компаній від ведення обліку та складання звітності. До цієї групи належать Гонконг, Шотландія, Панама. «Податкові оазиси» (Free zone) — офшори, розташовані всередині (наприклад, ОАЕ).

Інвестиційна привабливість різних офшорних зон залежить від умов реєстрації та оподаткування. Крім того, Форумом фінансової стабільності розвинених країн, створеним колишнім президентом Бундесбанку [12], визначено рейтинг офшорних зон за рівнем їх надійності:

- до першої групи належать Швейцарія, Люксембург, Дублін, Гонконг, Сінгапур, острови Гернсі, Мен і Джерсі;
- у другу групу надійності віднесли Лабуан, Монако, Мальту, Андорру, Бахрейн, Гібралтар, Бермуди, Макао, Барбадос;
- до третьої групи увійшли Кіпр, Ліхтенштейн, Антигуа, Ліван, Панама, Ангілья, Кайманові, Британські та Віргінські острови, Беліз, Аруба, острів

Кука, Багамські острови.

Доцільно зауважити, що фактор сприятливого інвестиційного клімату країн 2 і 3 групи відіграє важливу роль у виборі об'єктів інвестування українськими суб'єктами господарювання [13].

У табл. 1.1 представлені особливості офшорних зон та принципи ведення в них бізнесу за класифікаційними ознаками.

Таблиця 1.1 - Особливості офшорних зон за класифікаційними ознаками

Група	Характеристика та принципи ведення бізнесу
Офшори першої групи: Багами, Панама, БУІ – Британські Віргінські острови	Реєстрація офшорів у даних зонах є чудовою можливістю зберегти свої кошти від зайвої сплати податків, а також мінімізувати суми податків і зборів при операціях на валютних і фондових ринках. У вартість створення входить, як правило, мінімальний сервіс, який необхідний для підтримки секретарських бюро, які, власне, і займаються паперовими справами. Відкриваються офшори досить швидко: в середньому термін близько двох тижнів. Висока анонімність дозволяє домогтися відмінних результатів у плані таємності, але це негативно впливає на довіру партнерів. Авторитетні організації не дуже налаштовані мати справи з такими структурами
Офшори другої групи: Сейшели, Ірландія, Гібралтар	Надає своїм власникам набагато більше можливостей щодо ведення справ з авторитетними клієнтами, так як підтверджує вищий рівень лояльності. Незалежно від того, потрібна чи ні здача звітності в конкретній країні офшорної зони (є країни з обов'язковою звітністю організацій і без неї), відомості про підприємців і фірми підлягають реєстрації. Офшорні зони другої групи користуються підвищеною довірою, тому допускають наявність достовірної інформації про керівний склад компанії (не лише номінальний сервіс у вигляді секретарського бюро, як в офшорних зонах першої групи)
Офшори третьої групи: Кіпр, США, Великобританія	По суті, ці території тільки називаються офшорами. США, наприклад, дає можливість нерезидентам країни не платити федеральні податки з діяльності, не пов'язаної з операціями всередині країни, у разі порушення ж статус «офшору» втрачається. Англія дає можливість побудови офшорного ланцюга. Популярною є така схема відкриття фірми в Великобританії [14]: відкривається офіс в Англії, а філія, через яку ведуться операції, — на Кіпрі. Кіпр є вельми привабливим місцем для відкриття офшору через відсутність двостороннього оподаткування компаній

Отже, офшорною зоною є країна чи частина території країни, де для

нерезидентів надаються податкові та інші пільги, запроваджено особливий режим валютного контролю та гарантується право фінансової таємниці. Крім того, існують певні види офшорних фінансових центрів, серед яких розрізняють «паперові центри», що зберігають документацію, а банківські операції проводять у незначних розмірах

Таблиця 1.2 - Класифікація офшорних юрисдикцій FATF і ОЕСР

Організація	«Чорний список»	«Темно-сірий список»	«Білий список»
FATF	Країни, що не співпрацюють із FATF з питань боротьби з відмиванням грошей і протидії тероризму: Іран, Північна Корея.	Юрисдикції зі стратегічними недоліками у цій сфері, що зробили недостатній прогрес: М'янма.	Країни, що усувають недоліки у сфері протидії тероризму і відмивання грошей.
ОЕСР	Країни, що не прийняли податкові стандарти на 2016 р.: Коста-Ріка, Лабуан, Уругвай, Філіппіни.	Юрисдикції, які взяли на себе зобов'язання з упровадження податкових стандартів, але ще не реалізували їх: Науру і Ніуе.	Юрисдикції, де достатньою мірою були впроваджені податкові стандарти міжнародного рівня

Використання офшорних зон створює загрози для стабільності глобального економічного простору. Серед головних недоліків слід виділити такі: ухилення від податків, недобросовісну податкову конкуренцію, підтримку тіньової економіки, вплив на соціальну ситуацію у країні, створення умов для відтоку капіталу, створення елементів нестабільності у світовій економіці та фінансах у зв'язку з можливістю накопичення в офшорних зонах великих обсягів капіталів, насамперед спекулятивних, отримання позаконкурентних переваг компаніями, які використовують офшори. Основним негативним ефектом використання офшорних схем у контексті забезпечення державної безпеки є відтік капіталу, який може

призвести до скорочення державного бюджету за рахунок зниження податкових надходжень; структурних деформацій в економіці; зменшення національних інвестицій всередині країни та зростання залежності держави від іноземних позик. Усе це негативно позначається на конкурентоспроможності держави на світовому ринку і виступає загрозою держаній безпеці країни.

Таблиця 1.3 - Переваги та недоліки функціонування офшорних юрисдикцій із позиції забезпечення державної безпеки [5]

Переваги офшорної юрисдикції	Недоліки офшорної юрисдикції
Зниження податкових ставок у рази, мінімальна кількість податків	Низький імідж і довіра до бізнес-структури, якщо власниками є невідомі офшорні структури та невідомі кінцеві бенефіціари
Прозорість і спрощена звітність в офшорних юрисдикціях; а також відсутність або майже невикористання штрафів, пені, нарахувань за правопорушення	Посилена увага національних правоохоронних і фіскальних органів до бізнес-структур із офшорною юрисдикцією
Швидкий доступ до транскордонного інвестування, до міжнародних ринків капіталів, до ринків інвестування, до цільових активів, у яких зацікавлений власник офшору	Можливі обмеження до отримання певних ліцензій, до приватизації об'єктів державної власності, до бюджетних тендерів, до державного кредитування, до пільгового оподаткування, до видобутку корисних копалин, до оренди земельних ділянок тощо
Безпечне володіння активами по всьому світі та міжнародна правова захищеність від корупції та рейдерства	Суттєві обмеження до допуску на національний фінансовий ринок, на національний валютний ринок, до участі у купівлі державних цінних паперів тощо
Судова захищеність, коли розгляд справ вирішується не на рівні національного законодавства, а за міжнародними правилами та нормами у міжнародних судах	Суттєві обмеження до допуску до національної сфери безпеки та військово-промислового комплексу

Закінчення таблиці 1.3

Неможливість з'ясувати кінцевих бенефіціарів або складна система отримання даних про кінцевих бенефіціарів	Презумпція винуватості – тобто офшорна юрисдикція має довести, що капітал, яким вона володіє, не набутий злочинним шляхом
Оперативна можливість для вирішення широкого кола юридичних питань (купівля або продаж офшорних активів, застава офшорних активів, передача прав власності, наслідування власності, перехресне володіння тощо)	Неможливість повноцінно й ефективно відстоювати свої права в певній країні при закріпленій у Конституції нормі про перевагу національного законодавства над міжнародним законодавством
Низька вартість обслуговування офшорної юрисдикції	

У глобальному масштабі офшорна діяльність суперечить принципам сталого розвитку економіки, не забезпечує зростання національного багатства, не сприяє соціально-економічному прогресу та сприяє тінізації світової економіки та поширенню транснаціональної злочинності.

1.2 Передумови виникнення та еволюція офшорного бізнесу

Однією з головних причин створення сучасної мережі офшорних фінансових центрів є велика рухливість фінансових активів в цілому, а також те, що зростання світового фінансового ринку виявляється набагато швидшим, ніж зростання реальної економіки.

У 1970-х роках значним стимулом для прискорення переміщення фінансових активів на світовому фінансовому ринку стало утвердження умов функціонування Ямайської валютної системи. Лібералізація валютного ринку, що була визначена як пріоритет у функціонуванні Ямайської валютної системи, у свою чергу, сприяла розвитку інфраструктури та технологій усіх секторів фінансового ринку.

Зростання прибутковості операцій з фінансовими активами та

відкритість кордонів для капіталу призвели до активного залучення інституційних одиниць до фінансової комунікації, з метою скорочення частки податків у структурі доходів від операцій з фінансовими активами.

Сучасна ієрархія офшорних центрів сформувалася протягом останніх десятиліть під впливом як економічних факторів, так і змін у внутрішній політиці розвинених країн. Офшорний бізнес постійно адаптується до нових вимог та умов, зумовлених змінами законодавчої бази, тому стає більш складним.

Основною метою виникнення і розвитку офшорних юрисдикцій є неузгодженість між прагненням держави повністю контролювати фінансову ситуацію на своїй території і небажанням громадян бути підконтрольними і віддавати свій прибуток у вигляді податків.

Історія виникнення прототипів сучасних офшорних зон налічує більше тисячоліття і почалася в період процвітання фінікійців, продовжується й до наших днів. Протягом всієї історії людства в різних країнах і серед різних народів спостерігалися спроби активізації міжнародної торгівлі та приваблення іноземних капіталів шляхом створення спеціальних, податково вигідних умов для господарювання на певних територіях.

Перші прототипи сучасних офшорних зон можна відслідкувати ще до середньовіччя, коли деякі країни та території надавали спеціальні пільги для іноземних торговців та підприємців.

З появою колоніальних імперій у 17-18 століттях, були створені спеціальні зони, які надавали фінансові та податкові пільги для компаній, що діяли на цих територіях. Наприклад, Британські Вест-Індські острови були важливими офшорними центрами для британських компаній.

Проте сучасне розуміння офшорних зон сформувалося в другій половині 20 століття. Після Другої світової війни, країни почали активно розвивати спеціальні економічні зони з метою привертання іноземних інвестицій та створення сприятливих умов для бізнесу. Наприклад, Сингапур, Гонконг та Багамські острови стали популярними офшорними центрами у

цей період.

Сьогодні офшорні зони є невід'ємною частиною глобальної економіки, проте їх роль та функції значно розширилися порівняно з минулим.

Офшорні фінансові центри виникли як відповідь на податковий тиск та жорстке регулювання, а їх характеристики стали властивими в процесі еволюції цих інститутів та пов'язані з пошуком асиметрій в інших юрисдикціях.

Поняття «офшор» увійшло в практику в середині двадцятого століття, коли одна компанія втекла від американської податкової інспекції, зареєструвавшись в іншій країні з більш низькими податками. Проте цей явище має свої корені набагато раніше. У давнину греки уникали сплати податків, обминаючи Афіни, і перевозили товари на безмитні острови. У Стародавній Греції, так само як і в сучасний час, влада стягувала податки з купців. Афіняни брали 2% від вартості всіх товарів, що надходили в місто або проходили транзитом: портові збори з суден, податки з іноземців, рабів і проституток. Бажаючим торгувати на місцевих ринках також доводилося платити значну суму. Витрати були настільки великими, що торгівля з Афінами, великим мегаполісом, для іноземців стала не вигідною. Грецькі та фінікійські купці уникали сплати податків, обминаючи 30-кілометрову зону навколо міста. Вони створювали безкоштовні склади для збереження товарів на маленьких острівцях, а потім перевозили їх контрабандою.

Острів Родос став першим великим офшором в історії, але коли влада ввела двовідсотковий податок на експорт та імпорт у намаганні збагатитися, це призвело до прямо протилежного результату: місто втратило більшу частину товарообігу. Заповзятливі купці перемістилися в інше місце – на острів Делос.

Економіка середньовічної Європи тісно пов'язана з торговцями Венеції, Генуї, Ліворно, Трієста та Ганзейського союзу. Портові міста на узбережжі Середземного моря і Адріатики, Балтійського і Північного морів стрімко розвивалися завдяки ліберальній торговельній політиці місцевої влади. Один з

найбільш значущих прикладів – це Ганзейський союз. Це об'єднання гільдій купців у XII—XVII століттях, які спільно вели справи і просили преференцій у європейських монархів. Майже триста міст створили пільгові умови для своїх купців і від цього багатіли. Контори Ганзейського союзу також були у Новгороді, Кенігсберзі, Таллінні та Ризі.

Ще одним способом успішної торгівлі було участь у ярмарках, що було значущою подією для середньовічного суспільства, оскільки навіть іноземні купці були звільнені від мита. У XV столітті в Фландрії існували дуже низькі торговельні обмеження і податки, що зробило вигідним для англійських купців перевозити та продавати вовну саме тут, а не в Англії. Великі морські держави в XVI—XVIII століттях підтримували морське піратство, яке називали каперством. Флібустьєри використовувалися для підриву торгівлі та економіки своїх суперників. Проте, у певний момент ситуація вийшла з-під контролю, пірати розперезалися та почали діяти на користь себе. Бази піратів і контрабандистів на Панамському каналі, Кайманових і Віргінських островах використовувалися для зберігання награваного. Тут проводилися численні тіньові операції через відсутність контролю. У епоху Нового часу розвинулися порто-франко, морські порти, де діяли закони безмитної торгівлі, ввезення та вивезення товарів. У Російській імперії такими містами були Одеса, Батумі, Владивосток, Феодосія, гирло Обу та Єнісею. Введення безмитної торгівлі призвело до швидкого розвитку Одеси, яка за п'ять років майже наздогнала Петербург за товарообігом. Однак ця система мала свої недоліки: дешевий імпорт руйнував місцеву промисловість, збільшувалася корупція, контрабанда та тіньова економіка. Прибиркове оподаткування отримали також багато британських колоній, що сприяло їх розвитку. В Європі за такою ж схемою з'явилися офшори в Люксембурзі, Ліхтенштейні та Швейцарії. Саме в останньому краї з'явилася концепція фінансової таємниці, коли ім'я власника грошового внеску ретельно приховувалося, що призвело до стоку грошей з усього світу.

Щодо використання офшорних зон українськими бізнесменами, вони отримали можливість відкривати офшорні компанії вперше у 1991 році, коли Україна стала незалежною. У квітні 1991 року швейцарська компанія Riggs Walmet Group оголосила про виход на український ринок з пропозицією щодо створення безподаткових компаній та підтримки їх діяльності, включаючи внесення щорічних внесків до бюджету країни, надання секретарських послуг з обробки нерегулярної пошти, організацію щорічних зборів акціонерів та складання балансів. Вартість цих послуг за міжнародними стандартами була досить висока: 4800 доларів США за реєстрацію і по 1100 доларів США щорічно за підтримку.

У останні роки з'явилося багато нових офшорних юрисдикцій, які спеціалізуються на обслуговуванні капіталів, отриманих у країнах Співдружності Незалежних Держав та Азійсько-Тихоокеанського регіону. До цих офшорних юрисдикцій входять Самоа, острови Кука, Кіпр та Ніуе. Банківська таємниця, як один з елементів офшорного бізнесу, отримала розвиток у Швейцарії, де ще в часи Великої французької революції банки пропонували гарантію секретності їх вкладів.

Висновки до розділу 1

Офшори – це зазвичай іноземні юрисдикції або території, які надають певні податкові та юридичні переваги для фізичних та юридичних осіб з метою зменшення податкового навантаження, збереження конфіденційності та здійснення різних фінансових операцій. Офшори дозволяють інвесторам і компаніям оптимізувати податки, захищати активи та спрощувати адміністративні процедури. Важливо зауважити, що використання офшорів може бути супроводжене ризиками та обмеженнями, і в останні роки багато країн удосконалюють своє законодавство для боротьби з податковими ухилками та зловживаннями.

Види офшорів можна розділити на декілька категорій.

Фінансові офшори: Ці офшори спеціалізуються на наданні фінансових послуг, таких як банкінг, інвестиції, страхування та управління активами

Податкові офшори: Ці юрисдикції пропонують низькі або нульові податкові ставки на прибуток, дивіденди, капітал та інші податкові обов'язки

Юридичні офшори: Вони використовуються для створення юридичних осіб, таких як компанії, фонди та тресті, з метою захисту активів та спрощення правової структури

Технологічні офшори: Ці регіони спеціалізуються на інформаційних технологіях та іншій високотехнологічній сфері, надаючи послуги розробки програмного забезпечення, обробки даних та інформаційних технологій

Морські офшори: Ці території зазвичай спеціалізуються в морській сфері, такі як суднобудування, судноплавство, морська логістика та інші морські послуги

Кожен вид офшору має свої унікальні переваги та характеристики, які можуть відповідати різним потребам інвесторів та компаній. Вибір конкретної офшорної юрисдикції залежить від цілей, бізнес-моделі та індивідуальних обставин клієнта

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ОФШОРНИ РЕГІОНІВ ТА ЇХ ВПЛИВИ НА МІЖНАРОДНИЙ БІЗНЕС

2.1 Офшоризація міжнародного бізнесу

Офшорні юрисдикції відіграють важливу роль у сучасних міжнародних економічних відносинах. Вони стали найважливішими інститутами глобальної фінансової мережі, які задовольняють потреби безлічі економічних акторів: багатонаціональних компаній (БНК), кримінальних картелів, багатих приватних осіб. При цьому кожен з них має різні підстави для використання офшорних юрисдикцій. Так, офшорні юрисдикції необхідні і сприяють зменшенню податкового навантаження, збереженню анонімності, захисту активів та приховування багатств суб'єктів.

Незважаючи на те, що офшорні юрисдикції користуються популярністю з сторони цілого ряду акторів, саме для багатьох БНК реалізація підприємницької діяльності з їх допомогою стала невід'ємною частиною ведення міжнародного бізнесу [3]. Використання офшорних юрисдикцій компаніями для ведення господарської діяльності та максимізації економічної вигоди досить поширене.

Сьогодні офшорні зони є невід'ємною частиною глобальної економіки, проте їх роль та функції значно розширилися порівняно з минулим. Вони є популярним інструментом для підприємств, які шукають способи знизити податкове навантаження та забезпечити конфіденційність своїх ділових операцій. У цьому контексті важливо розуміти, які привілеї і переваги надає кожна офшорна зона, щоб підприємства могли зробити правильний вибір щодо місця розміщення своєї діяльності та максимізувати свій потенціал при роботі з офшорами.

В табл. 2.1 представлено обсяги грошових потоків шляхом експортно-імпортних операцій із послуг, пов'язаних із фінансовою діяльністю, через офшори за 2019–2020 рр., тис. дол. США

Таблиця 2.1 - Обсяги грошових потоків шляхом експортно-імпортних операцій із послуг, пов'язаних із фінансовою діяльністю, через офшори за 2019–2020 рр., тис. дол. США

Країни	2019		2020		Сальдо	
	Експорт	Імпорт	Експорт	Імпорт	Сальдо 2019	Сальдо 2020
Андорра	133,23	73,37	348,44	75,57	59,86	272,87
Антигуа і Барбуда	631,86		607,8	–	631,86	607,8
Багамські Острови	11069,9	6144,57	10873,5	78,12	4925,36	10795,42
Барбадос	2468,93	28,88	1799,51	20,93	2440,05	1778,58
Беліз	11578,3	26,27	7438,98	107,19	11551,98	7331,79
Бермудські Острови	1368,67	6258,82	299,39	8987,14	-4890,15	-8687,75
Британські Віргінські Острови	169503	974,85	155093	7110,69	168528,35	147981,8
Вануату	397,66	–	384,65	–	397,66	384,65
Віргінські Острови (США)	262,59	–	5837,69	–	262,59	5837,69
Гібралтар	4717,14	–	2859,46	5,1	4717,14	2854,36
Кайманові Острови	1421,78	–	2264,8	κ	1421,78	2264,8
Ліберія	13241,4	–	13545,1	7,6	13241,36	13537,51
Маршалські Острови	29513,6	21,66	36040	219,16	29491,97	35820,8
Монако	1234,65	171,26	345,95	148,45	1063,39	197,5
Острів Гернсі	767		363,43	κ	767	363,43
Острів Джерсі	608,24	19,67	1140,54	50,08	588,57	1090,46
Острів Мен	38116,6	78,02	38739,8	164,93	38038,54	38574,89
Острови Кука	1000,54	–	546,95	–	1000,54	546,95
Палау	729,17	–	947,83	κ	729,17	947,83

Закінчення таблиці 2.1

Панама	23147,8	4728,51	22945,4	5601,84	18419,25	17343,56
Сейшельські Острови	5489,51	975,12	7642,43	314,4	4514,39	7328,03
Сент-Вінсент і Гренадіни	1915,2	—	3733,15	к	1915,2	3733,15
Сент-Кітс і Невіс	3368,19	25,81	2271,17	—	3342,38	2271,17
Усього	322685	19526,8	316069	22891,2	303158,24	293177,3

Джерело: [2]

На думку Асланяна М., основним стимулом використання офшорів БНК, в першу чергу, є перерозподіл прибутку та трансфертне ціноутворення [4]. Компанії за рахунок офшорних юрисдикцій полегшують своє податкове тягар за допомогою переведення прибутку на більш сприятливі режими офшорів, а також за рахунок трансфертного ціноутворення БНК реалізують свої товари, нематеріальні активи та послуги афілійованим особам за цінами нижчими від ринкових, що є схемою податкового планування. Дхармапала Д. у своєму дослідженні наголошує, що податкові мотиви використання БНК офшорних юрисдикцій досить очевидні, а також, що транскордонне податкове планування обіцяє БНК великі потенційні вигоди [5]. Звідси, найчастіше саме тому офшорні юрисдикції і популярні у компаній.

Усі причини використання офшорів компаніями можна зарахувати до однієї з трьох груп: загальним, внутрішнім та додатковим (див. рисунок 2.1). Дані групи є актуальними для компаній з різних країн, однак, перелік мотивів в рамках внутрішніх або додаткових причин відрізняється в залежності від тієї чи іншої держави. Це пов'язано з тим, що кожна окремо взята країна має індивідуальні особливості розвитку, а також має свої певні проблеми.

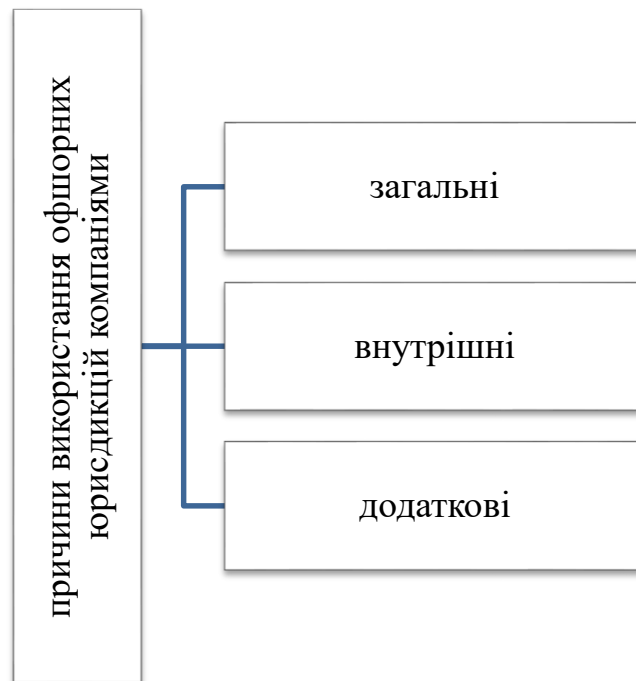

Рисунок 2.1 - Класифікація причин популярності офшорних юрисдикцій з боку компаній

До загальних причин входять ті, що дозволяють компаніям мати конкурентними перевагами від ведення господарської діяльності в офшорних юрисдикціях і при цьому безпосередньо пов'язані з основними ознаками офшорів. Так, до переліку загальних причин входять: можливість сплати низьких (або нульових) податкових та інших платежів, забезпечення конфіденційності бенефіціарів та власників рахунків, а також спрощених умов реєстрації та функціонування компаній [10] (іншими словами комфортних умов ведення бізнесу). До внутрішніх причин належать мотиви компаній, пов'язані з існуванням певних проблем на національному рівні, які спонукають юридичних осіб використовувати офшорні юрисдикції. У додаткові (або інші) причини включаються всі інші підстави використання офшорних юрисдикцій компаніями, які не увійшли до перших двох груп. Оскільки перелік причин у рамках двох останніх груп (внутрішніх і додаткових) відрізняється залежно від аналізованих країн, то здійснити уніфікований розподіл мотивів всім державам неможливий.

Загальні причини. Використання офшорних юрисдикцій компаніям дозволяє заощадити на оплаті цілого ряду платежів (митних, податкових, земельних, орендних), але насамперед на сплаті податків. Якщо в Росії юридичні особи, які є резидентами, змушені сплачувати корпоративні податки за ставці 20% (крім окремих категорій платників податків), то офшорні і спаринг-офшорні юрисдикції пропонують російським компаніям більш вигідні ставки (див. таблицю 2.2). Так, на Багамських островах, Бермудських островах, острів Мен встановлено корпоративну податкову ставку у розмірі 0%, у Барбадосі значення цього показника становить 5,5%, в Ірландії чи Кіпрі – 12,5%.

Таблиця 2.2 - Ставки корпоративного податку в окремих юрисдикціях у 2021 р.

Юрисдикція	%
Багамські острови, Бермудські острови, БВО, Вануату, Беліз, острови: Мен, Теркс і Кайкос, Гернсі, Джерсі	0,0
Барбадос	5,5
Андора	10,0
Ірландія, Кіпр, Ліхтенштейн	12,5

Джерело: складено автором на підставі Statutory Corporate Income Tax Rates // OECD. - URL: <https://stats.oecd.org> (дата звернення: 06.10.2023).

Для бізнесу також важливим є збереження анонімності бенефіціарів та суб'єктів фінансових операцій, у зв'язку із чим використовуються офшорні юрисдикції. Не дивлячись на те, що на сьогодні вжито багато заходів з деофшоризації, маю на увазі розкриття даної конфіденційної інформації, далеко не всі офшорні юрисдикції за фактом надають ці відомості. Згідно зі списком офшорних юрисдикцій Федеральної податкової служби не передбачено розкриття інформації про різні фінансові операції цілим рядом офшорних юрисдикцій, у тому числі острови Гернсі, Джерсі та Мен.

Ще одним мотивом використання офшорів для компаній є отримання більш комфортних умов реалізації бізнесу: відсутність необхідності здачі звітностей, наявність спрощеного порядку реєстрації компанії та таке інше.

Внутрішні фактори. Однією з внутрішніх причин, що провокує підприємців використовувати офшори у зв'язку з існуванням ряду складнощів на національному рівні, є наявність більш сприятливого інвестиційного клімату в офшорних (спаринг-офшорних) юрисдикціях. У свою чергу, до лідерів рейтингу Forbes «Кращі країни для бізнесу» за 2018 р увійшли Великобританія, Гонконг та Сінгапур. Примітно, що методологія цієї рейтингової оцінки передбачає здійснення комплексної оцінки бізнес-середовища за рахунок безлічі показників: корупції, розвитку технологій, захисту прав власності, якості життя [11].

Додаткові причини. Крім вищезгаданих причин основою для використання офшорних юрисдикцій компаніями також є можливість з їх допомогою реалізувати закордонну експансію, підвищити репутацію компанії, диверсифікувати інвестиційний портфель та інше. Таким чином, існує безліч причин популярності офшорних юрисдикцій у компаній. У силу наявності незаперечних переваг для юридичних осіб від використання офшорних юрисдикцій, найчастіше, підприємці певному етапі розвитку стикаються з необхідністю включати до своїх бізнес-стратегій офшорні юрисдикції для збереження конкурентоспроможності. Для кожної компанії характерні свої суб'єктивні першорядні мотиви використання офшорів, проте всі легальні причини на підставі авторської класифікації можна розподілити в одну з трьох груп і віднести до загальних, внутрішніх або додаткових причин.

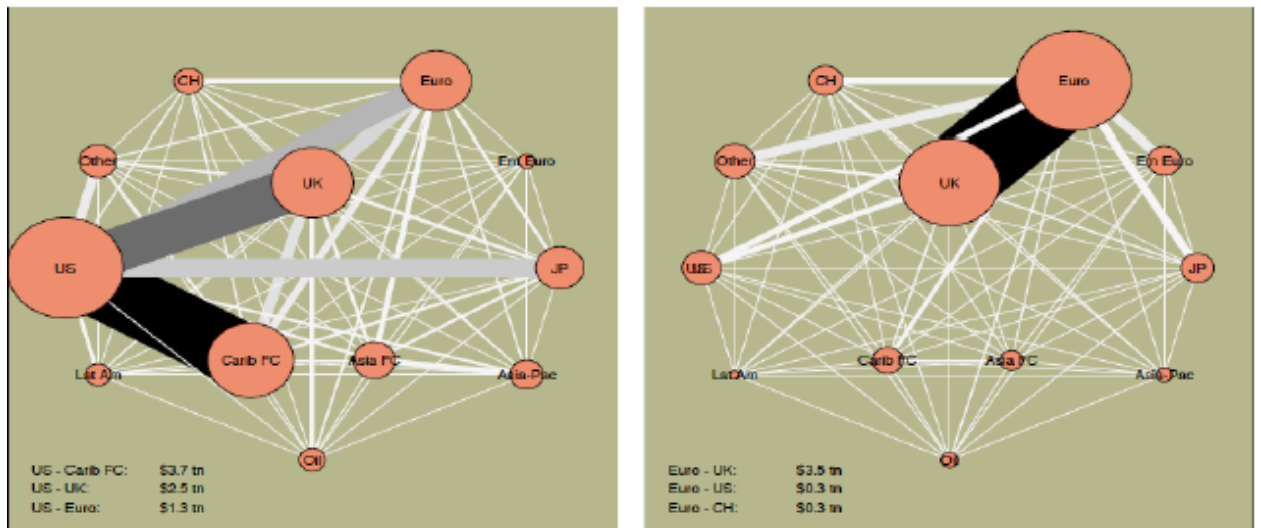

Рисунок 2.2 - Взаємозв'язки у міжнародній банківській системі в доларах США та євро

Аналізуючи світові фінансові потоки, можна помітити цікаву закономірність, а саме, що окремі юрисдикції або цілі зони тяжіють одна до одної та формують одну складну глобальну фінансову мережу. На рис. 2.3 зображено двосторонні фінансові відносини між 34 територіями, що мали найбільші транскордонні потоки в 2019 році (81,6 трлн дол. США)

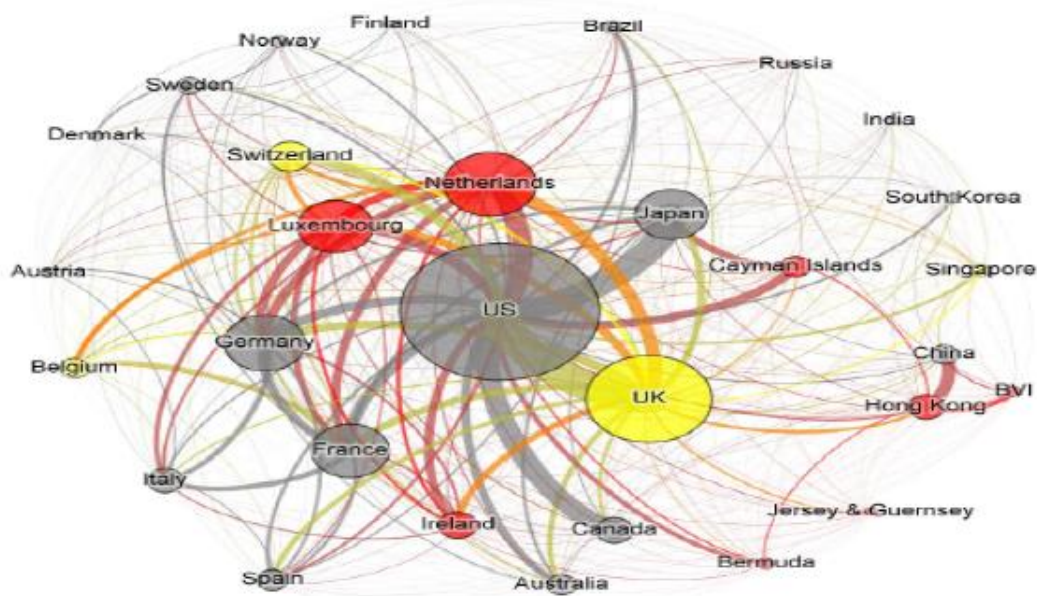

Рисунок 2. 3 - Місце найбільших ОФЦ у транскордонних фінансових потоках

Розмір кіл вказує на обсяг транскордонних фінансових потоків, а колір – на ступінь офшоризації (сірий колір – юрисдикції, яких не визнають ОФЦ,

жовтий – потенційні ОФЦ, червоний – явні ОФЦ). Так, найбільші двосторонні відносини існують між США та Великобританією загальною вартістю 4,7 трлн дол. США, також важливу роль відіграють Нідерланди, Люксембург, Ірландія, Гонконг, Кайманові, Бермудські та Британські Віргінські острови.

Рейтинг Financial Secrecy Index враховує те, наскільки добре захищена інформація про фінансові операції у конкретній країні та її частку країни у міжнародних фінансових послугах. Найбільші офшори світу представлені у додатку А.

Отже, слід детальніше ознайомитись з найбільшими, найвідомішими та найкращими офшорними зонами у світі за індексом фінансової таємниці.

Таблиця 2.3 – 10 найкращих у світі податкових гаваней за Індексом фінансової таємниці за 2022 рік.

Ранг	Юрисдикція	Оцінка секретності	Регіон
1	Сполучені Штати	67/100	Північна Америка
2	Швейцарія	70/100	Європа
3	Сінгапур	67/100	Південно-Східна Азія
4	Гонконг	65/100	Східна Азія
5	Люксембург	55/100	Європа
6	Японія	63/100	Східна Азія
7	Німеччина	57/100	Європа
8	Об'єднані Арабські Емірати	79/100	середній Схід
9	Британські Віргінські острови	71/100	Карибський басейн
10	Генсі	71/100	Європа

Джерело: Складено автором за даними [22].

Спираючись на наведені в таблиці дані, 10 найбільших податкових гаваней розподілені по різних регіонах. Трохи менше половини списку розташовано в Європі, але решта поширена в Америці та Азії. Однак юрисдикції включають фінансові центри, такі як США, Японія та Німеччина, а також менші країни та території, такі як Британські Віргінські острови, Гонконг та Люксембург.

Попри всі відмінності є одна річ, яка об'єднує багатьох із них, – це зв'язок з Англією. Крім Великобританії, чотири з 10 найбільших податкових гаваней – Британські Віргінські острови та Гернсі – є британськими заморськими територіями або залежними від корони [22].

Індекс Corporate Tax Haven Index – це рейтинг юрисдикцій, які найбільше допомагають транснаціональним корпораціям недоплачувати податок на прибуток підприємств. Індекс Corporate Tax Haven Index ретельно оцінює податкові та фінансові системи кожної юрисдикції, щоб створити чітку картину найбільших у світі факторів глобального зловживання корпоративним податком, а також висвітлити закони та політику, які політики можуть змінити, щоб зменшити можливість зловживання корпоративним податком у своїй юрисдикції.

Таблиця 2.3 – Приклад податкових гаваней за Індексом фінансової таємниці за 2022 рік.

№		Значення FSI	Оцінка секретно сті	Глобальн а вага	Частка FSI
1	Сполучені Штати Америки	1,951	67/100	25,78%	5,74%
2	Швейцарія	1,167	70/100	3,91%	3,43%
3	Сінгапур	1,167	67/100	5,64%	3,43%
4	Гонконг	927	65/100	3,87%	2,73%
5	Люксембург	804	55/100	11,32%	2,36%
6	Японія	765	63/100	2,81%	2,25%
7	Германія	681	57/100	5,21%	2,00%
8	Об'єднані Арабські Емірати	648	79/100	0,22%	1,91%
9	Британські Віргінські острови (BVI)	621	71/100	0,55%	1,83%
10	Гернсі	610	71/100	0,52%	1,80%
11	Китай	578	66/100	0,76%	1,70%
12	Нідерланди	556	65/100	0,87%	1,63%
13	Кайманові острови	516	73/100	0,25%	1,52%
14	Бермудські острови	245	70/100	0,04%	0,72%
15	Україна	125	59/100	0,02%	0,37%

Джерело: Складено автором за даними [22].

Британські Віргінські острови та Кайманові острови є найпопулярнішими у світі корпоративними податковими гаванями у 2021 році згідно з Corporate Tax Haven Index (від Tax Justice Network), який публікує рейтинг юрисдикцій, які найбільше допомагають транснаціональним корпораціям недоплачувати податок на прибуток корпорацій. Третє місце займають Бермудські острови. Швейцарія та Люксембург є основними секретними юрисдикціями, а також дуже великими корпоративними податковими гаванями. Нідерланди та Люксембург мають найбільший обсяг корпоративної фінансової діяльності в таблиці.

Корпоративні податкові гавані приваблюють багатонаціональні компанії, пропонуючи можливості уникнути або підірвати податкове законодавство, правила та норми інших юрисдикцій, зменшуючи їхні податкові платежі в цих юрисдикціях. Дослідження State of Tax Justice 2022 виявило, що принаймні 1 з кожних 4 податкових доларів втратили транснаціональні корпорації, які використовують податкові гавані. У 2021 році світ втрачав понад 483 мільярди доларів США на рік від податків транснаціональним корпораціям і заможним особам, які використовували податкові гавані для недоплати податків. Протягом століття багатонаціональні корпорації були зобов'язані звітувати лише про те, скільки прибутків і збитків вони загалом зробили на глобальному рівні. Їм не потрібно було повідомляти, скільки прибутків і збитків вони зробили в кожній країні, в якій вони працювали. Це означало, що транснаціональні корпорації могли переміщувати гроші по всьому світу, щоб виглядати так, ніби вони не отримують жодного прибутку в країнах, де їм доведеться сплачувати податки і, за збігом обставин, заробляти мільярди прибутків у податкових гаванях, де вони не продають товарів чи послуг, не мають персоналу та не мають офісів, фабрик чи матеріальних активів.

Pandora Papers розкривають таємниці паралельної економіки, яку створили міжнародні банки, аудитори та юристи. У випадку з кількістю політиків, причетних до Pandora Papers, Україна також виявилася на першому

місці. Загалом у розслідуванні фігурують 336 олітиків з різних країн світу, але найбільше, 38 політичних діячів, - з України.

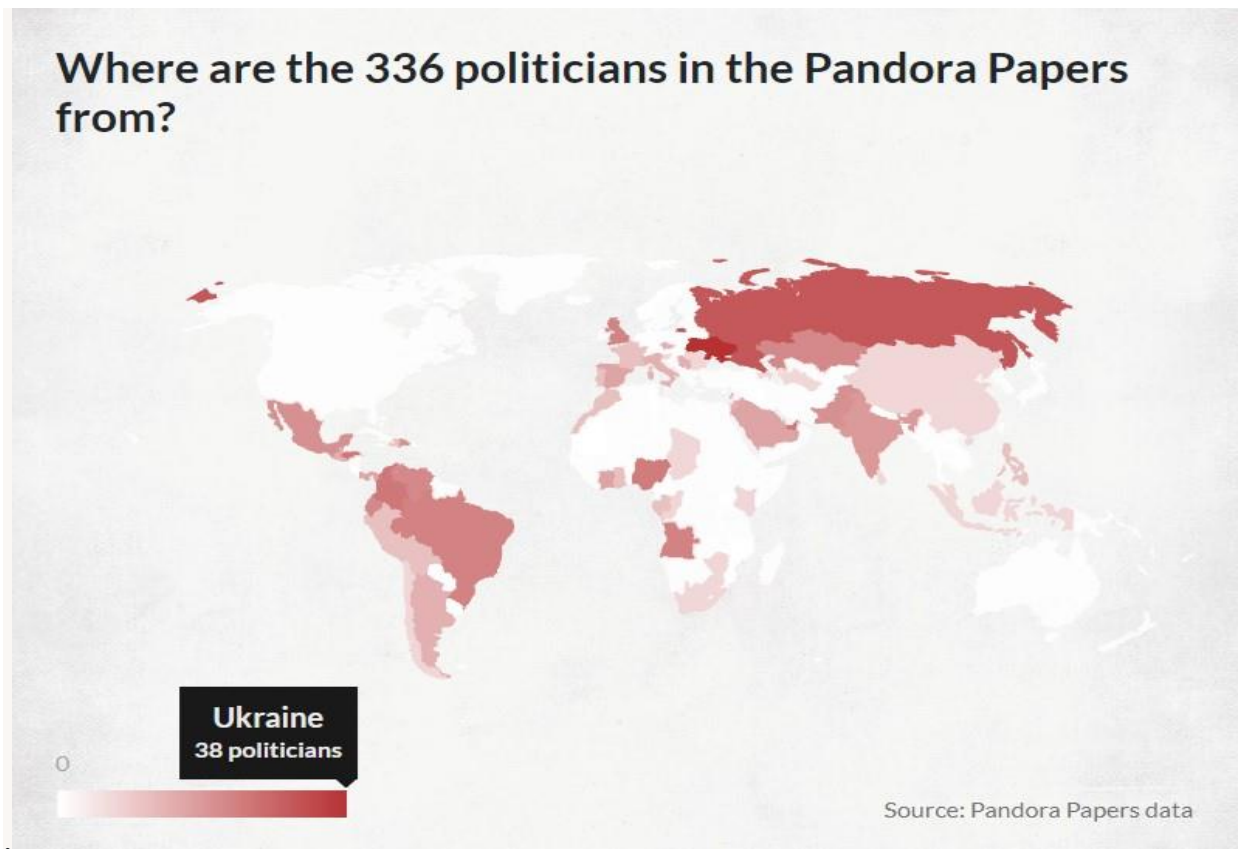

Рисунок 2. 4 – Кількість фігурантів-політиків з різних країн світу

Переміщення грошей в офшорні зони не завжди є незаконними, зауважують журналісти The Guardian, які брали участь у розслідуванні Pandora Papers. Не всі особи, згадані у розслідуванні, є підозрюваними. Проте, крім юридичних аспектів, існує й морально-етичний аспект.

Проект Pandora Papers розкриває таємниці офшорних угод та власності з метою спонукати до громадських дебатів про роботу офшорної індустрії та проінформувати громадян різних країн про політиків, чиї передвиборчі обіцянки не відповідають реальним діям.

Згідно з розслідуванням, 956 офшорних компаній пов'язані з політиками. Понад дві третини з них були створені на британських Віргінських островах, які є "ключовим гвинтиком" офшорної системи. Фірми для приховування активів або ухилення від сплати податків на батьківщині

були створені політиками з Йорданії, Лівану, Великої Британії, Бразилії, Туреччини та інших країн. Офшорні зони також присутні в Панамі, Монако, Швейцарії та на Кайманових островах.

Найбільша кількість офшорних компаній, а саме 3936, пов'язана з громадянами Великої Британії

2.2 Бермудські острови: Податкові стимули та фінансові послуги

Бермудські острови, архіпелаг у Північній частині Атлантичного океану, відомі своїми незайманими пляжами, бірюзовою водою та барвистими будівлями. Ця британська заморська територія з населенням близько 64 000 осіб розташована приблизно за 1000 кілометрів на схід від Сполучених Штатів. Унікальне поєднання британських, американських і карибських впливів надає Бермудським островам виразної культурної самобутності, що робить їх популярним туристичним напрямком. Однак багато людей можуть не усвідомлювати, що Бермудські острови також є головним офшорним фінансовим центром, який пропонує широкий спектр переваг для бізнесу та інвесторів.

Створення офшорної компанії на Бермудських островах може надати багато переваг підприємствам та інвесторам. Вона має стабільну та прозору правову та нормативну базу, розвинену інфраструктуру та висококваліфіковану робочу силу. Це робить Бермудські острови популярним вибором для тих, хто хоче зменшити свої податкові зобов'язання та максимізувати свої прибутки. Крім того, Бермудські острови мають репутацію шанованого та авторитетного офшорного фінансового центру, який може забезпечити підприємствам довіру та легітимність.

Оподаткування на Бермудських островах

Бермудські острови — відомий податковий рай, відомий своєю сприятливою податковою політикою. Компанії, що працюють на островах,

отримують вигоду від відсутності податків на прибуток, доходи чи дивіденди, а також відсутності податку на приріст капіталу, мита на майно чи мита на смерть.

Уряд Бермудських островів надає звільненим компаніям гарантії, що будь-які закони, які встановлюють податки на прибуток, дохід або приріст капіталу, не застосовуватимуться до них, додаючи додатковий рівень безпеки для компаній, які розглядають відкриття на Бермудських островах. Незважаючи на те, що за ведення реєстру зареєстрованих офісів, акціонерів і директорів стягуються державні збори та щорічні збори за дотримання законодавства, переваги створення офшорної компанії на Бермудських островах переважають ці витрати, а коли справа доходить до податкового планування, Бермудські острови є ідеальним вибором для зареєстрованих компаній в юрисдикції

Офшорне законодавство Бермудських островів

Реєстрація бермудських офшорних компаній регулюється Законом про компанії 1981 року, який є основним законодавством, що визначає створення та діяльність компаній на Бермудських островах. Закон передбачає створення звільнених компаній, які спеціально розроблені для цілей офшорного бізнесу та звільнені від певних вимог Закону про компанії.

Окрім звільнених компаній, офшорне законодавство Бермудських островів дозволяє реєструвати низку інших суб'єктів господарювання, включаючи товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ), товариства та трасти. Закон про товариства з обмеженою відповідальністю 2016 року регулює створення та діяльність ТОВ на Бермудських островах

Офшорне комерційне право на Бермудських островах регулюється низкою законів і правил, зокрема:

- Закон про компанії 1981 р.;
- Закон про товариства з обмеженою відповідальністю 2016 р.;
- Закон про валютне управління Бермудських островів 1969 року.

Режим регулювання Бермудських островів контролюється Бермудським валютним управлінням під керівництвом міністра фінансів. Орган відповідає за нагляд і регулювання фінансових установ на Бермудських островах

Ці тропічні острови мають надійну та прозору правову систему, яка забезпечує захист інтересів усіх залучених сторін. Будь-які судові позови проти офшорних компаній Бермудських островів підпадають під юрисдикцію Бермудських островів, а отже, підпорядковуються їх законам і нормам. Бермудські острови добре відомі своїми високими нормативними стандартами та співпрацею з міжнародними органами влади в питаннях правового та фінансового дотримання.

Завдяки стабільному уряду, сприятливій податковій системі та прозорому регуляторному середовищу Бермудські острови є найкращим місцем для офшорного бізнесу. Але чим Бермудські острови виділяються серед інших офшорних юрисдикцій? У наступному розділі ми з'ясуємо, чому Бермудські острови є популярним вибором для тих, хто хоче відкрити офшорний бізнес.

Відсутність податкового обліку, високий рівень конфіденційності та легкість реєстрації вже давно зробили юридичні особи, які базуються в офшорних країнах, зручним інструментом міжнародного бізнесу, податкового планування та інвестицій.

Міжнародні регуляції, все, що потрібно знати інвестору

У 2000 році Організація економічного співробітництва та розвитку (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD) опублікувала знаменитий чорний список «податкових гаваней», куди увійшли 38 офшорних та низько-податкових юрисдикцій, і розпочала систематичний моніторинг та тиск на них з метою покращення податкового законодавства відповідно до рекомендацій.

Раніше інвестору дозволялося здійснювати унікальні операції з офшорів:

- використовувати фінансові інструменти: технічно завищувати собівартість, знижувати базу оподаткування, переміщувати активи
- організовувати довірчі бізнес-структури: використовувати трастові відносини, зокрема захист капіталу від позовів кредиторів
- приховувати дані власника: можливість анонімного володіння активами - допускалося володіння акціями на пред'явника
- володіти рахунками: відкривати номерні рахунки в банках офшорних юрисдикцій.

Чому офшори втратили цінність для інвесторів

Офшорні країни втратили економічну цінність для бізнесменів як місце реєстрації компанії з метою мінімізації оподаткування, приховування бенефіціарів, міжнародної торгівлі та інвестування після того, як було введено положення про «розмивання бази оподаткування», підтримані FATF.

— Шкідлива податкова конкуренція: у боротьбі з офшорними та низько-податковими юрисдикціями, яка активно ведеться друге десятиліття, помітна участь OECD. Її мета — стимулювати розвиток світової економіки та торгівлі, координувати національну та міжнародну політику своїх членів та покращувати світову систему оподаткування.

— Чорний список ОЕСР: до останнього часу офшорні території не перебували у «чорних списках» ОЕСР та залишалися бойовим надійним інструментом. Вони, як і раніше, захищали своїх інвесторів: давали можливість на номінальне володіння, захищали інформацію про бенефіціарів, директором компанії можна було призначити юридичну особу замість фізичної.

— Конвенція BEPS (Base Erosion and Profit Shifting): введення обов'язкових вимог щодо виконання заходів, що належать до двосторонніх податкових угод, з метою протидії розмиванню податкової бази та виведенню прибутку з-під оподаткування. По всьому світу запроваджено стандарти AML та CRS.

Що змінилося у законодавстві «офшорів»

- розкриття інформації про інвесторів та власників юридичних осіб;
- вступ оподаткування на прибуток корпоративних структур та фізичних осіб
- введення стандарту CRS автоматичного обміну фінансовою інформацією
- заборони на номінальне володіння а також на трастові відносини
- тиск на банківську систему та країни контрагентів офшорних юридичних осіб через KYC
- вступ додаткових зборів при транзакціях з офшорних та низько-податкових юрисдикцій.

Щоб вийти з «чорного списку», країни зобов'язалися відкривати інформацію про своїх інвесторів, запровадили податки, заборонили номінальне та анонімне володіння та вжили заходів, що розкривають дані кінцевих бенефіціарів, а також приєдналися до автоматичного обміну фінансовою інформацією з податковою метою.

Як вплинула зміна законодавства на класичні офшори?

Британські Віргінські острови (BVI) ;

Гібралтар ;

Сейшельські острови ;

Багамські острови

- Закон про комерційні компанії (2004)
- Поняття офшорної компанії стосовно BVI втратило юридичне значення.

— У 2017 році запроваджено єдиний реєстр реальних бенефіціарів у BVI. Доступ до інформації отримує низка державних органів через

спеціальну систему захищеного пошуку BOSS — Beneficial Ownership Secure Search System

— Також у 2017 році Британські Віргінські острови приєдналися до автоматичного обміну інформацією із 40 державами за стандартом CRS.

Таким чином ми бачимо, що всі виключені зі списків ОЕСР офшорні та низько-податкові юрисдикції змінили своє законодавство у бік транспарентності та фактичної відмови від банківської та податкової таємниці. Зросли податкові ставки, з'явилися додаткові збори для резидентів. Бізнесменам уникнути податків за допомогою офшорних схем стало практично неможливо.

Єдиний спосіб захисту від автоматичного обміну інформацією - набуття статусу податкового резидента в офшорній або низько-податковій юрисдикції, тобто в країні ведення бізнесу. Якщо не розглядати питання про складності та доцільність набуття такого статусу, не можна забувати про податкове навантаження, що виникає, при його зміні від не резидентного до резидентного.

Існує «Підводне каміння» статусу податкового резидента в інших юрисдикціях:

— податок на прибуток у Гібралтарі: при отриманні статусу резидента у Гібралтарі, прибуток буде оподатковуватись 10% податком;

— податок на прибуток у визнаних офшорах: у юрисдикціях Британських Віргінських островів та на Багамах - прибуток оподатковується 10%;

— податок на прибуток в Швейцарії: коливається від 10 до 20% залежно від кантону на резидентів;

— введення ПДВ на Багамах: на Багамських островах у 2018 році ПДВ зріс до 12%;

— податки на заробітну плату: в BVI (British Virgin Islands) для місцевих компаній передбачено 8% податок із заробітних плат співробітників

— податок на прибуток від обороту: на Сейшельських островах у 2017 році ставка податків для резидентних компаній зросла з 15 до 33% залежно від обсягу доходу.

Виходячи з всього вище сказаного, гідною альтернативою класичним офшорам є *Арабські Емірати*. ОАЕ – привілейоване місце для ведення міжнародного бізнесу. Одночасно зі стабільністю законодавства, державними гарантіями іноземним інвесторам, закритістю реєстрів власників та інвесторів юридичних осіб, що реєструються в ОАЕ, країна є привілейованим місцем для ведення міжнародного бізнесу, податкового планування та інвестицій. Цьому також активно допомагає неутручання у політичні та військові конфлікти, постійна співпраця з міжнародними фінансовими організаціями та міжвідомчими структурами, заслужений престиж та повага на світовій арені.

Офшорні та низько-податкові юрисдикції стрімко втрачають привабливість для реєстрації юридичних осіб, які планують здійснювати міжнародну діяльність та міжнародне податкове планування. Офшорні та низько-податкові юрисдикції можна використовувати лише як інструмент оформлення активів або для побудови юридичних схем. Причиною цього є світовий курс на повну прозорість системи оподаткування. Автоматичний обмін інформацією та посилення контролю з боку світової спільноти позбавляють конфіденційності власників офшорних компаній. Єдиний шлях для бізнесменів — надати пріоритет своїм діловим міжнародним інтересам реєстрації бізнесу в ОАЕ з набуттям статусу податкового резидентства.

На відміну від класичних офшорних юрисдикцій, юрисдикція ОАЕ не є «податковою гаванню» і не входить до «чорних» списків FATF, які не виконують міжнародних вимог щодо боротьби з відмиванням грошей. Законодавство гарантує податкові пільги, захист прав інвесторів та свободу переміщення капіталів.

Рішення SORP щодо реєстрації всіх типів компаній в ОАЕ:

- підготовка бізнес-моделі: визначення оптимальної правової форми та місця інкорпорації з огляду на ваші цілі та завдання;

- реєстрація компаній: швидке проходження юридичних процедур за рахунок тісної співпраці з ліцензуючими органами;

- дубайська адреса інкорпорації: рішення з оренди в SORP БЦ для проходження процедур реєстрації та підтвердження Центру Управління та Контролю;

- відкриття банківських рахунків: оншорним корпоративним структурам та їх акціонерам - забезпечення професійного проходження процедур KYC;

- оформлення податкового резидентства: для захисту від автоматичного обміну податковою інформацією отримується tax domicile сертифікат, підтверджується статус;

- консалтингова підтримка бізнесу: податкове, адміністративне юридичне та бухгалтерське супровід операцій на ОАЕ. Підтвердження Economic Substance.

Бермудські острови, які довгий час мали статус безподаткової юрисдикції, оголосили про свій вихід з цього статусу. Уряд країни уклав угоду з Організацією економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) про введення корпоративного податку на прибуток, податку на приріст капіталу та дивіденди. Крім того, Бермудські острови погодилися приєднатися до впровадження глобального 15% податку на мультинаціональні компанії. Введення нових податків заплановане на 1 січня 2025 року. Уряд Бермудських островів проводить громадські консультації щодо розмірів податків, які будуть введені, і очікується, що ставки будуть оголошені через кілька місяців. Прийняття нових податків вважається урядом Бермудських островів необхідним для того, щоб зберегти привабливість країни для міжнародного бізнесу. Крім того, уряд планує знизити розміри інших податків, таких як податок на зарплату і митні пошлини. Такий курс податкової політики на Бермудських островах вписується в глобальну

тенденцію. Багато офшорних юрисдикцій, які раніше не стягували податки, тепер вводять їх, щоб уникнути санкцій і чорних списків. Ця тенденція позитивно впливає на світову економіку, сприяючи більш справедливому розподілу доходів і податкового навантаження. Впровадження податків в офшорних юрисдикціях також сприятиме боротьбі з фінансовою злочинністю та відмиванням грошей.

2.3 Сінгапур: Глобальний торговельний центр та інновації

Реєстрація компанії в Сінгапурі може принести засновнику великі вигоди, покращення репутації та надати можливість розширення фірми на всій території Азіатського континенту.

Країну характеризує фінансова стабільність і лояльне законодавство, завдяки чому нерезиденти з різних держав можуть заснувати бізнес у Сінгапурі без зайвої бюрократичної тяганини.

Допомога в установі фірми вам нададуть фахівці компанії Law&Trust International. Наші експерти працюють у цій ніші правової сфери більше десяти років, через що гарантують оперативне проходження всіх етапів реєстрації

Створення офшорних компаній у Сінгапурі технічно неможливе. Якщо компанія в Сінгапурі веде бізнес з місцевими партнерами або споживачами і переводить отриманий дохід на рахунки місцевих банків, вона зобов'язана сплатити 17% податку на прибуток організацій, а для деяких операцій - 7% від ПДВ (податок на товари та послуги, аналог ПДВ) . Однак корпоративний прибутковий податок не стягується з фондів, які: були отримані з-за кордону, та не були переведені на місцевий банківський рахунок у Сінгапурі, та не було витрачено на купівлю чи оренду нерухомості на території Сінгапуру.

Таким чином, сінгапурські компанії, які отримують дохід з-за кордону та звільняються від оподаткування, мають деякі характеристики офшорної

компанії. Тим не менш, кожна компанія в Сінгапурі, незалежно від джерела доходу, зобов'язана вести бухгалтерський облік та подавати записи до відповідних органів країни. Аудит є обов'язковим для всіх компаній, за винятком невеликих, за умови, що рахунки не є загальнодоступними і можуть бути отримані лише третіми особами або за рішенням акціонерів, або за рішенням суду. Отже, компанія, зареєстрована в Сінгапурі, не має репутації офшору, тому потенційні партнери з усього світу з більшою ймовірністю встановлять ділові відносини з такою компанією.

Також важливо пам'ятати кілька особливостей роботи з компаніями з даними характеристиками: Реєстрація офшору в Сінгапурі можлива лише за умови, що компанія матиме юридичну адресу в межах кордонів країни та взаємодіятиме лише з цільовою аудиторією інших держав. Реєстрація фірм у Сінгапурі та контроль за їх діяльністю здійснюється на основі регламенту Акту про компанії.

Форми ведення бізнесу в Сингапурі відповідно до Акту про компанії, існує три типи компаній:

- Компанії з відповідальністю, обмеженою акціями (Company Limited by Shares);
- Компанії з відповідальністю, обмежені гарантією (Company limited by guarantee);
- Компанії з необмеженою відповідальністю з або без акціонерного капіталу (Unlimited Company).

Реєстрація компанії з відповідальністю, обмеженою акціями (company limited by shares)

Найбільш вигідною для нерезидентів є реєстрація форми власності на кшталт Singapore Company Limited by Shares, оскільки відповідальність акціонерів обмежена у Меморандумі Компанії неоплаченою сумою акцій, якими вони володіють (якщо передбачено). Якщо акції сплачені, то акціонери не несуть жодної фінансової відповідальності за борги Компанії.

Вимоги та умови для таких компаній у Сінгапурі:

Суворий розмір статутного капіталу не регламентується, зазначено лише, що він має бути не менше ніж 1 долар. Однак рекомендується встановити його розмір від 1000 доларів, щоб не виникли проблеми під час відкриття рахунку в Банку.

Існує особливий вид Компанії (звільнена приватна компанія або EPC - Exempt Private Company). Цей вид Компаній звільнений від подання фінансової звітності та податкової декларації. Крім цього, з цих компаній знімаються обмеження на позики Директорам та особам, пов'язаним з Директорами (згідно з п. 162 та 163 Акту про Компанії), а Компанія має можливість звільнення від деяких податків для нових стартап проектів протягом перших трьох років їхньої діяльності. Вимоги до цієї Компанії прості - вона повинна мати у своєму складі більше 20 акціонерів і жоден з акціонерів не повинен бути юридичною особою (ні безпосередньо, ні через траст).

Для деяких сфер потрібне додаткове ліцензування. Усі дозволені види діяльності вам перерахують спеціалісти нашої компанії на першій консультації.

Дозволено використання іменних акцій, заборонено ходіння акцій на пред'явника та без оголошення номіналу.

Компанія у Сінгапурі має призначити одного акціонера з числа фізичних чи юридичних осіб будь-якого громадянства та одного виконавчого директора з числа резидентів країни. Також компанія повинна мати обов'язкову юридичну адресу.

Допускається залучення до реєстрації фірми в Сінгапурі номінальних акціонерів та директорів з метою захисту даних про справжніх власників та інвесторів компанії. Ця послуга може знадобитися через те, що реєстр підприємців у країні відкритий для перегляду третіми особами.

Особливих вимог до зборів акціонерів чи місця зберігання установчих документів не пред'являється.

Оподаткування компаній у Сінгапурі

Якщо компанія визнається резидентною, тобто веде діяльність із місцевими партнерами чи споживачами, і навіть перераховує прибуток на рахунки місцевих банків, вона має оплачувати 17% корпоративного податку доходу. Прибутковий податок не стягується з бізнесу в Сінгапурі, який працює з іншими державами.

Також прибутковий податок не поширюється на:

- інвестиції закордонного походження
- кошти, що не переказувалися на рахунки до місцевих банків
- кошти, що не використовувалися для купівлі (оренди) нерухомості на території Сінгапуру.

Такі компанії прирівнюються до офшорних, а оскільки вона може отримувати дохід лише закордоном, відповідно її дохід не оподатковується.

Кожна фірма має займатися веденням бухгалтерського обліку коштів та надавати звіт про товарообіг у відповідні служби країни.

Аудиторська перевірка є обов'язковою для всіх, за винятком малих компаній. Сінгапур підписав угоди про запобігання подвійному оподаткуванню з 21 країною світу.

Відсутність валютного контролю дозволяє здійснювати транзакції у будь-якому обсязі без конвертування фінансових коштів.

Офшор у Сингапурі: вимоги та документи

Щоб відкрити офшор у Сінгапурі необхідно придумати унікальну назву, яка не співзвучна з найменуваннями вже діючих компаній і не порушує права зареєстрованими торговими марками та патентами. Наприкінці назви має бути відсилання на форму власності – Private Limited. Допускається використання скорочених форм Pte Ltd.

Для заснування компанії на території Сінгапуру не обов'язково особиста присутність в офісі реєстратора, всі операції можуть бути виконані довіреною особою з числа юристів компанії Law&Trust. Час розгляду заявки та ухвалення рішення становить від 1 до 2 тижнів, термін збору пакета документації визначається в приватному порядку.

Необхідні документи для реєстрації офшору в Сінгапурі:

Для фізичних осіб: сканована копія внутрішнього паспорта, підтвердження адреси реєстрації громадянина.

Для юридичних осіб: скановані копії паспортів усіх засновників, бенефіціарів та інших учасників структури юридичної особи, а також пакет установчих документів із статутом та копіями протоколів засідань.

Офшор у Сінгапурі дуже складно відкрити самотійно, зверніться за послугами експертів компанії Law&Trust. Офшор у Сінгапурі вимагає постійного юридичного супроводу з огляду на необхідність подання звітності.

2.4 Люксембург: Фінансовий хаб та інвестиційні можливості

Офіційно відомий як Велике Герцогство Люксембург, Люксембург є державою в Західній Європі, що межує з Бельгією, Німеччиною та Францією. Однотименна столиця також є найбільшим містом. Що стосується самої країни, то іноземці становлять майже половину всього населення, більше, ніж у будь-якій іншій країні-члені Європейського Союзу. За оцінками, через збільшення кількості іммігрантів загальна кількість населення Люксембургу значно зросте протягом наступних кількох років. Через злиття романських і германських впливів Люксембург є тримовною нацією з трьома офіційними мовами: люксембурзькою, французькою та німецькою.

Політично Люксембург має великий вплив на світові рішення, оскільки він є членом Європейського Союзу, НАТО, ОЕСР та ООН, а також є частиною блоку Бенілюкс, який також складається з Бельгії та Нідерландів. Економічно Люксембург зміцнився за останні шість років. Прогнозується, що валовий внутрішній продукт (ВВП) Люксембургу зросте приблизно на 20 мільярдів доларів США з 2012 по 2020 рік, тоді як валовий внутрішній

продукт країни на душу населення станом на 2017 рік був найбільшим у світі. Сектор економіки з найбільшою часткою у ВВП у Люксембурзі – це сфера послуг, на яку припадає понад 78 відсотків ВВП. Економіка Люксембурга з високим рівнем доходу характеризується дуже низьким рівнем інфляції, який небезпечно наблизився до дефляції після кризи в єврозоні. Хоча рівень безробіття в Люксембурзі значно нижчий, ніж у середньому в Європейському Союзі, останніми роками він був трохи вищим. Люксембург повідомляв про торговельний дефіцит протягом останнього десятиліття. Частково це пов'язано з залежністю Люксембургу від імпорту в промисловому секторі, а також через невеликий сільськогосподарський сектор, який потребує значного імпорту продовольства. Загалом, економіка Люксембургу є стабільною, з високим рівнем життя населення.

Прогнозується, що валовий внутрішній продукт у поточних цінах у Люксембурзі постійно зростатиме між 2023 і 2028 роками на 22,9 мільярда доларів США (+25,7 відсотка). Після шостого року поспіль зростання ВВП, за оцінками, досягне 112,02 мільярдів доларів США, а отже, нового піку в 2028 році. Цей показник описує валовий внутрішній продукт у поточних цінах відповідно до визначення, наданого Міжнародним валютним фондом. Це означає, що значення базуються на ВВП у національній валюті, конвертованому в долари США за ринковими обмінними курсами (середньорічними). ВВП являє собою загальну вартість кінцевих товарів і послуг, вироблених протягом року. Знайдіть більше ключових даних про валовий внутрішній продукт у поточних цінах у таких країнах, як Нідерланди, Франція та Бельгія.

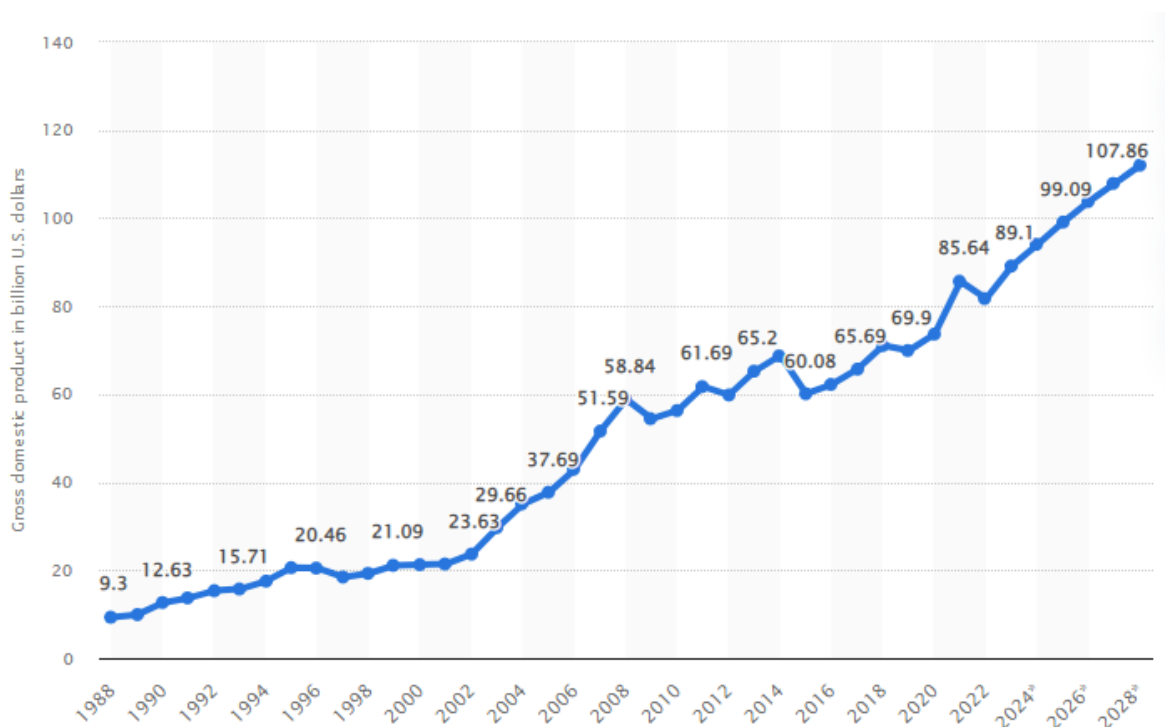

Рисунок 2.5 - Люксембург: валовий внутрішній продукт (ВВП) у поточних цінах з 1988 по 2028 (у мільярдах доларів США)

Прогнозується, що валовий внутрішній продукт на душу населення в Люксембурзі постійно зростатиме між 2023 і 2028 роками на 18 814,4 доларів США (+13,87 відсотка). Після шостого року поспіль ВВП на душу населення, за оцінками, досягне 154419,81 доларів США, а отже, нового піку в 2028 році. Цей показник описує валовий внутрішній продукт на душу населення в поточних цінах. Таким чином, валовий внутрішній продукт спочатку конвертувався з національної валюти в долари США за поточними обмінними цінами, а потім ділився на загальну чисельність населення. Валовий внутрішній продукт є показником продуктивності країни. Це стосується загальної вартості товарів і послуг, вироблених протягом певного періоду часу (тут рік). Знайдіть більше ключових даних про валовий внутрішній продукт на душу населення в таких країнах, як Нідерланди, Франція та Бельгія.

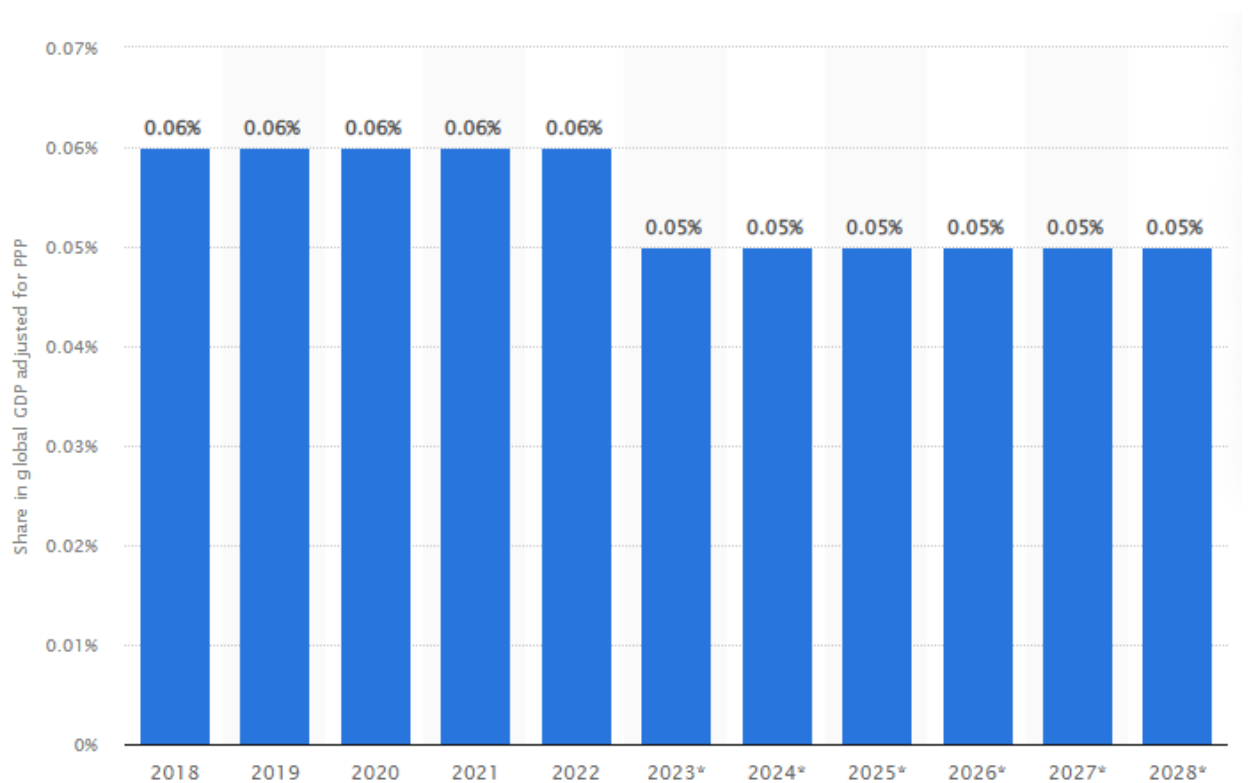

Рисунок 2.6 - Люксембург: частка у світовому ВВП скоригована на ПКС 2028

Прогнозується, що частка у світовому ВВП з поправкою на паритет купівельної спроможності в Люксембурзі залишиться на тому ж рівні в 2028 році порівняно з 2024 роком на 0,05 відсотка. Згідно з цим прогнозом, протягом прогнозного періоду частка залишатиметься майже незмінною. Згідно з визначенням, наданим Міжнародним валютним фондом, цей показник описує частку валового внутрішнього продукту країни у світовому валовому внутрішньому продукті. З цією метою ВВП (що вказує на загальну вартість кінцевих товарів і послуг, вироблених протягом року) було скориговано за паритетом купівельної спроможності та встановлено по відношенню до глобального значення ВВП, скоригованого на купівельну спроможність. Знайдіть більше ключових відомостей щодо частки світового ВВП, скоригованої за паритетом купівельної спроможності, у таких країнах, як Франція, Нідерланди та Бельгія. Люксембург: частка світового ВВП, скоригована за ПКС 2028

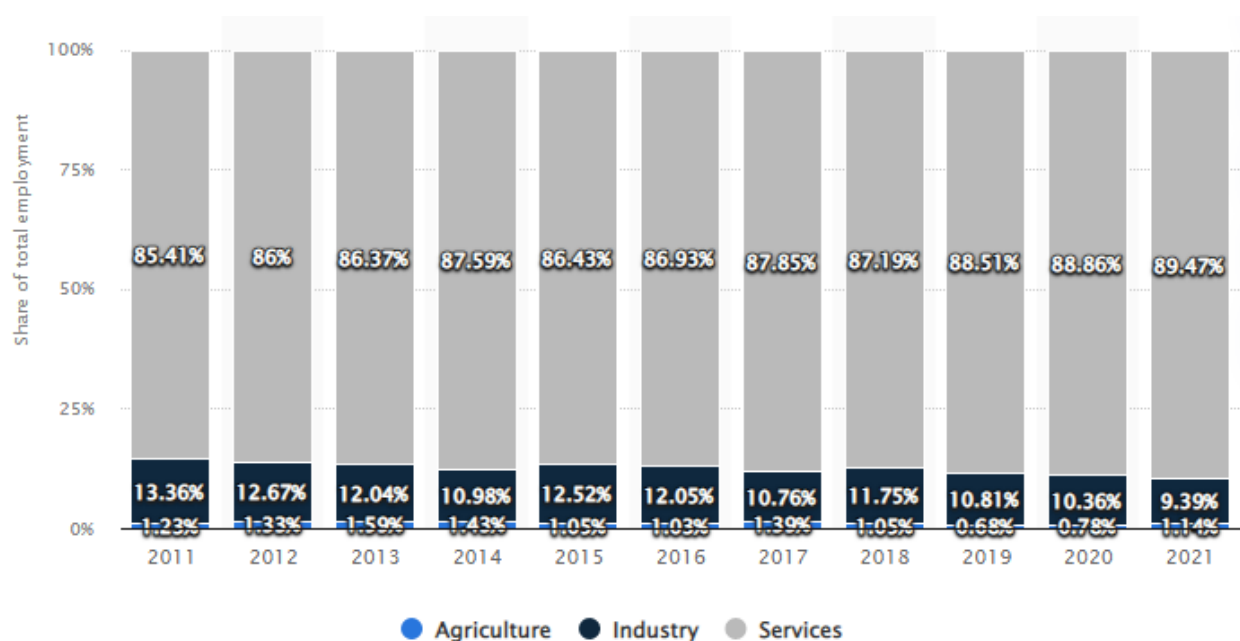

Рисунок 2.7 - Люксембург: Розподіл зайнятості за секторами економіки з 2011 по 2021 рік

Статистика показує розподіл зайнятості в Люксембурзі за секторами економіки з 2011 по 2021 рік. У 2021 році 1,14 відсотка працівників Люксембургу були активними в сільськогосподарському секторі, 9,39 відсотка в промисловості та 89,47 відсотка в сфері послуг.

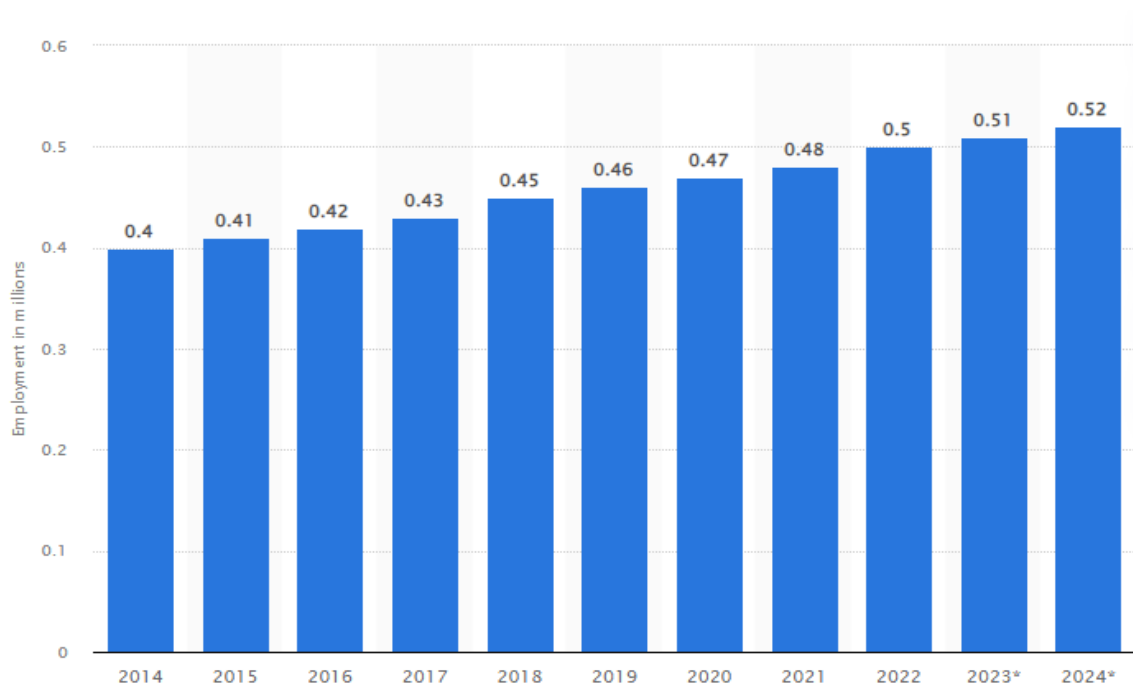

Рисунок 2.8 - Люксембург: Зайнятість з 2014 по 2024 (мільйони)

Прогнозується, що кількість зайнятих у Люксембурзі буде постійно зростати між 2023 і 2024 роками загалом на 0,01 мільйона осіб (+1,96 відсотка). За оцінками, після десятого року поспіль кількість працюючих досягне 0,52 мільйона осіб і, отже, досягне нового піку в 2024 році. Примітно, що кількість зайнятих постійно зростала протягом останніх років. Показник описує кількість зайнятих. Це відноситься до осіб, які протягом заздалегідь визначеного періоду: а) виконували роботу за найм або платню, б) мали офіційну прив'язаність до своєї роботи (навіть якщо зараз не працюють), (в) виконували роботу з метою отримання прибутку для особистого або сімейний прибуток, (d) були на підприємстві, хоча тимчасово не працювали з якоїсь конкретної причини. Знайдіть більше ключових даних про кількість зайнятих у таких країнах, як Франція, Нідерланди та Бельгія.

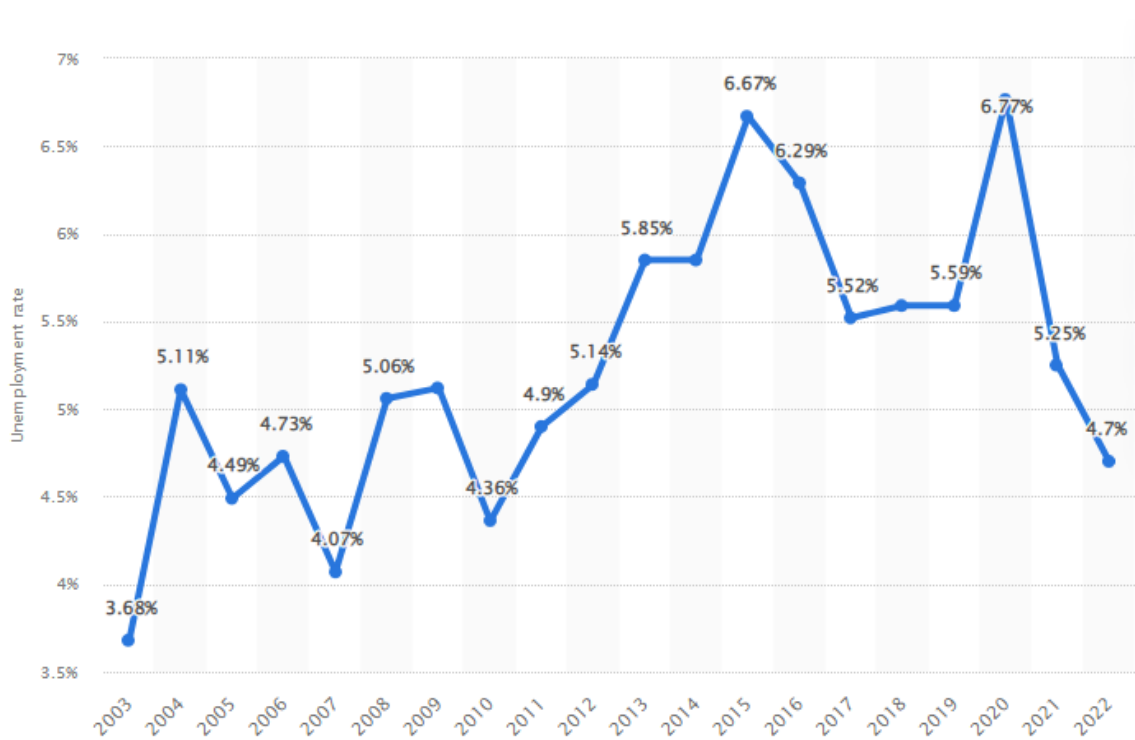

Рисунок 2.9 - Люксембург: Рівень безробіття з 2003 по 2022 рік

Рівень безробіття в Люксембурзі в 2022 році знизився на 0,6 відсоткового пункту (-11,43 відсотка) в порівнянні з попереднім роком. Тим не менш, за останні два роки рівень безробіття був значно вищим, ніж у попередні роки. Рівень безробіття в країні чи регіоні стосується частки

загальної робочої сили, яка зараз не має роботи, але активно шукає роботу. Сюди не входять економічно неактивні особи, такі як діти, пенсіонери та довготривалі безробітні.

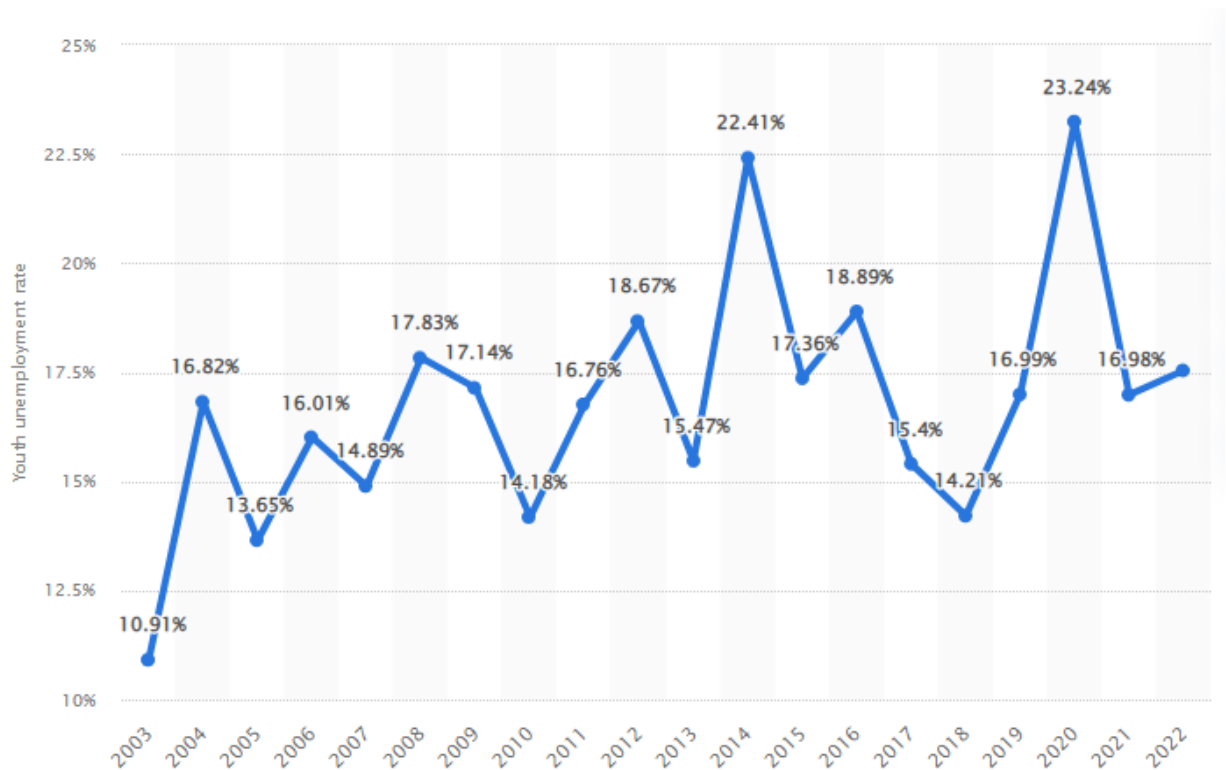

Рисунок 2.10 - Люксембург: Рівень безробіття серед молоді з 2003 по 2022 рік

У 2022 році рівень безробіття серед молоді в Люксембурзі зріс на 0,6 відсоткового пункту (+3,53 відсотка) порівняно з 2021 роком. Загалом у 2022 році рівень безробіття серед молоді склав 17,54 відсотка. Протягом періоду спостереження рівень безробіття серед молоді коливався. Рівень безробіття серед молоді означає частку робочої сили у віці від 15 до 24 років, яка зараз не працює, але активно шукає роботу. Сюди не входить економічно неактивне населення, наприклад довготривалі безробітні або студенти денної форми навчання.

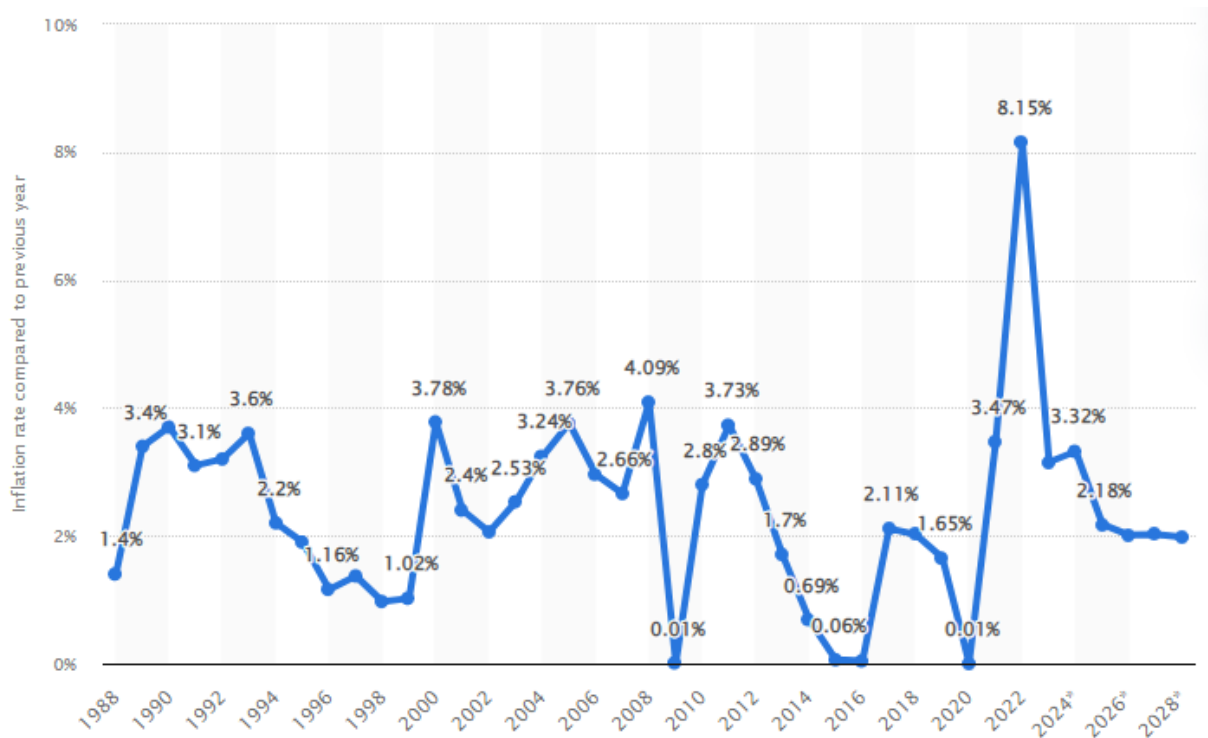

Рисунок 2.11 - Люксембург: рівень інфляції з 1988 по 2028 (порівняно з попереднім роком)

Прогнозується, що середній рівень інфляції в Люксембурзі знизиться між 2023 і 2028 роками загалом на 1,2 відсоткових пункти. Це загальне зниження не відбувається постійно, особливо не в 2027 році. Середній рівень інфляції, за оцінками, становитиме 1,98 відсотка в 2028 році. Міжнародний валютний фонд описує цей показник як міру інфляції на основі річної зміни середнього індексу споживчих цін. Останній виражає середній рівень цін країни на основі типового кошика споживчих товарів і послуг. Наведені тут значення відносяться до річної зміни цього показника індексу, вираженого у відсотках.

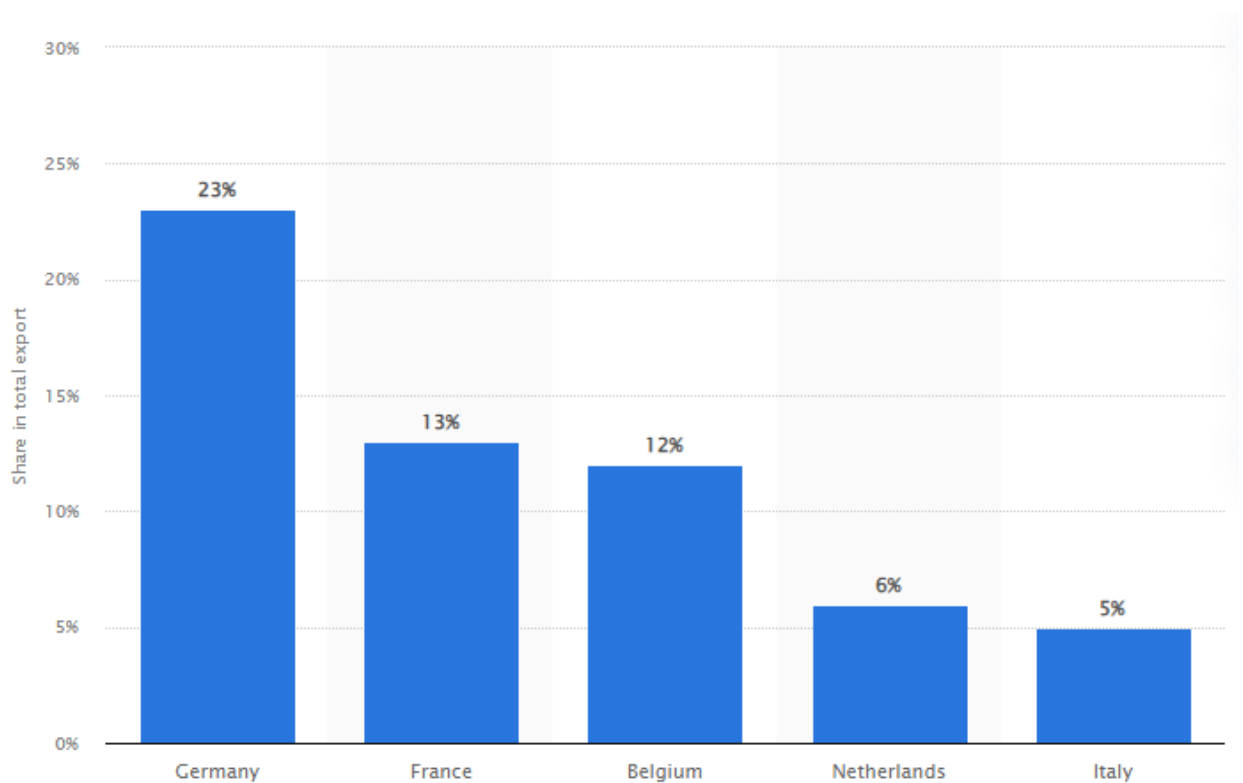

Рисунок 2.12 - Люксембург: основні експортні партнери у 2019 році

Ця статистика показує найважливіші країни-партнери з експорту для Люксембургу в 2019 році. У 2019 році найважливішим експортним партнером Люксембургу була Німеччина з часткою в експорті 23 відсотки.

Фінансова діяльність у Люксембурзі вважається найбільш міжнародно орієнтованою з усіх країн у регіоні Бенілюксу. Взяти, наприклад, кількість банків у країні. На кінець 2021 року більшість із 128 банків, що працювали у Великому Герцогстві, були філіями та дочірніми компаніями іноземних банків, а приблизно 64 відсотки клієнтів приватного банкінгу в Люксембурзі прийшли з інших європейських країн. Країна є привабливим місцем як для іноземних інвестицій, так і для приватних клієнтів. В останньому Індексі глобальних фінансових центрів Люксембург був визнаний десятим найбільш конкурентоспроможним фінансовим центром у Європі. Три традиційні сильні сторони Люксембургу включають його діяльність в інвестиційних фондах, банківській справі та страхуванні.

Висновки до розділу 2

Офшоризація міжнародного бізнесу - це процес використання офшорних юрисдикцій для зменшення податкового тягара, захисту активів, підвищення конфіденційності та зменшення адміністративних витрат. Одним з головних мотивів для офшоризації є зменшення податкових обов'язків. Багато офшорних юрисдикцій пропонують низькі податкові ставки або навіть повний податковий відсоток для певних видів доходів. Це дозволяє компаніям та особам зменшити свої податкові витрати.

Бермудські острови є одним з найбільш відомих податкових раїв у світі. Тут існує низка податкових стимулів, таких як низький податок на корпорації, відсутність податку на прибуток, відсутність податку на дивіденди та відсутність податку на спадщину. Це робить Бермудські острови привабливим місцем для реєстрації компаній та здійснення фінансових операцій.

Сінгапур - це космополітичне місто-держава, яке відоме своїм великим впливом на глобальну економіку. Він займає одне з провідних місць у світі за рівнем розвитку економіки та торгівлі. Сінгапур є одним з найбільших торговельних центрів у світі, завдяки своєму стратегічному географічному положенню та високорозвиненій інфраструктурі.

Крім того, Сінгапур володіє сильною фінансовою системою, інноваційним підходом до бізнесу та високим рівнем технологічного розвитку. Місто вважається одним з найбільш інноваційних у світі, де працюють численні мультинаціональні компанії та стартапи.

Люксембург - це малий, але дуже впливовий фінансовий центр в Європі. Країна відома своєю стабільною та інноваційною фінансовою системою, яка привертає багато іноземних інвесторів.

Люксембург має одну з найвищих заощаджень на душу населення в світі, що свідчить про його високий рівень економічного розвитку. Країна

також відома своєю роллю у міжнародних фінансових операціях та управлінні активами, зокрема у сфері альтернативних інвестицій.

РОЗДІЛ 3 ДЕОФШОРИЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНИ

3.1 Світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції

Згідно з новим звітом, країни можуть втратити 4,7 трильйона доларів податкових надходжень протягом наступного десятиліття, оскільки транснаціональні корпорації та багаті особи продовжують використовувати податкові гавані, щоб недоплачувати податки. А серед юрисдикцій, які дозволяють втрачати державні гроші, йдеться у звіті, є ті, які встановлюють глобальні податкові правила.

Дослідження « State of Tax Justice 2023» , автором якого є правозахисна група Tax Justice Network, визначає чотири країни, відповідальні за більшість світових корпоративних податкових втрат, і називає їх «вісью ухилення від сплати податків»: Сполучене Королівство, Нідерланди, Люксембург і Швейцарія.

Велика Британія разом зі своєю так званою «другою імперією» — її заморськими територіями та залежними від корони — відповідальна за майже чверть (24%) таких втрат, що робить її «найбільшим у світі джерелом глобальних зловживань корпоративними податками». повідомляє. «Друга імперія» історично служила «сателітними офшорними юрисдикціями» для сприяння незаконним фінансовим потокам і переведенню прибутків компаній на території, вільні від податків.

Разом Велика Британія, Нідерланди, Люксембург і Швейцарія відповідальні за більше половини з 301 мільярда доларів США, які щорічно втрачаються через зловживання корпоративними податками, за даними TJN, при цьому приблизно 151 мільярд доларів США втрачається через 550 мільярдів доларів США корпоративних грошей, переміщених до чотирьох країн.

Кожна з них також є частиною Організації економічного співробітництва та розвитку, групи країн з високим рівнем доходу, яка збирає економічні дані та використовує їх для надання рекомендацій щодо регуляторних реформ, корпоративного управління та податкової політики — не лише для своїх членів, а й для весь світ.

У звіті TJN проаналізовано сукупні дані для 47 країн, зібрані ОЕСР, щоб оцінити потенційні втрати податкових надходжень у розмірі 4,7 трильйона доларів. Але реальна цифра може бути навіть вищою, попереджає TJN, враховуючи обмеженість даних ОЕСР та інших досліджень на цю тему. Відповідно до аналізу, до 10 найбільших причин глобальної проблеми податкових гаваней і фінансової таємниці входять Великобританія, Нідерланди, Кайманові острови (заморська територія Великобританії), Саудівська Аравія, Люксембург, Бермудські острови (заморська територія Великобританії), Сполучені Штати, Сінгапур, Ірландія та Гонконг.

TJN давно закликає перекласти відповідальність за стандарти корпоративного оподаткування з ОЕСР на ООН, і голова групи Ірен Овонджі-Одіда раніше привітала готовність Гутерріша розглядати такі реформи як історичний шанс створити «глобальний інклюзивний податковий орган».

Офшорний чи іноземний банківський рахунок – необхідний інструмент підприємців, фінансово-спроможних осіб, інвесторів та мандрівників. Питання, яке турбує багатьох резидентів України, стосується теми зняття грошей з рахунку офшорної компанії та виведення коштів на рахунок юридичної/фізичної особи чи засновника бізнесу. Також не всі до кінця розуміють схему з переведення в готівку активів, місцем зберігання яких є платіжна система, офшорний або іноземний рахунок, відкритий в іншій державі на ім'я громадянина України та іншої юрисдикції.

Чому вигідно зберігати гроші на офшорному рахунку

Послуги офшорного сектора користуються великою популярністю як у міжнародних компаній, так і у громадян з добрим станом. Причини, через які зберігання грошей на іноземному рахунку вигідно:

- мультивалютність та можливість використовувати відразу кілька валют;
- вигідний обмінний курс та можливість фіксації валютної ставки для усунення невизначеності внаслідок міжнародних угод;
- широка географія охоплення партнерської, клієнтської мережі різних країнах, без необхідності відкривати додатковий рахунок у іншому банку та іншій юрисдикції;
- безпека фінансів та їх захист від зовнішньополітичних та внутрішніх проблем країни;
- високий рівень конфіденційності, яка хоч і не є такою, як пару десятиліть тому, але все ж таки дає право зберегти суверенітет бенефіціара при грамотному виборі банківського сектора та використання таких схем, як переведення грошей у траст, реєстрація офшорної компанії, використання фондів для інвестицій у нерухомість і багато іншого;
- простота відкриття офшорного рахунку не резидентом, включаючи віддалений формат без особистої присутності клієнта.

Як законно вивести гроші з корпоративного офшорного рахунку на особистий

Маючи іноземну компанію, сформовану в офшорі або будь-якій іноземній державі, в процесі діяльності обов'язково виникне питання виведення корпоративних засобів для особистих цілей та їх легального переведення в готівку по різних каналах.

Як зняти гроші з іноземного рахунку компанії?

Схеми, що використовуються усіма організаціями, незалежно від місця інкорпорації, представлені далі.

Схема 1 - Дивіденди, як спосіб зняти гроші іноземної компанії Напевно, найпоширеніша схема зняти гроші з корпоративного офшорного рахунку –

розподілити прибуток у вигляді дивідендів між засновниками. Послідовність дій:

- перевірити капітал компанії, сума якого має перевищувати встановлений ліміт

- винести рішення про розподіл дивідендів між акціонерами//засновниками відповідно до Статуту компанії та залежно від її організаційно-правової форми; наприклад, це може бути розподіл прибутку за сумою часток кожного або однакові для всіх платежі

- за необхідності утримати із суми дивідендів ПДФО та перевести розподілений дохід на рахунок власника компанії.

Схема 2 – зняти гроші через зарплату

Такий спосіб зняти гроші з рахунку офшорної чи іноземної компанії повністю законний, прозорий та вигідний для бюджету. Даний сценарій можна використовувати за відсутності інших схем переведення в готівку активів компанії, що вкрай рідко зустрічається в офшорі, але часто застосовується російськими корпораціями. Суть схеми проста – засновник призначає себе на посаду директора чи керуючого компанією та платить офіційну зарплату. Але є зворотний бік такої схеми – податкові зобов'язання, як для компанії, так і для фізособи-отримувача. Якщо додати до цього податкові вимоги України (засновник офшорного бізнесу з України + зарплата з іноземного джерела), то втрати неспівмірні з вигодою.

Схема 3 – виведення грошей з іноземного рахунку через безвідсотковий кредит

Така схема дозволяє зняти гроші з рахунку офшорної компанії, використовуючи безвідсотковий договір позики від імені юридичної компанії її засновнику. При цьому термін повернення боргу може бути будь-яким. Але важливо не привернути увагу регулюючих органів, які одночасно можуть визнати угоду нікчемною. Щоб цього уникнути, гроші треба не лише брати, а й повертати. Інакше можна нарватися на штрафи.

Схема 4 – вивести кошти через позику від засновника

Зворотна ситуація, коли компанія дає в борг, а сам засновник фінансує власну фірму. Така схема зняти гроші з рахунку іноземної компанії складніша, але цілком легальна. Засновник чи номінальний підприємець, дає позику офшорній фірмі під відсотки. Бажано мати підтвердження цільового витрачання позикових коштів у разі перевірки. Борг видається під відсотки, але не більше ринкової ставки. На великі позички, кредитор отримує щомісячний відсоток користування позиковими коштами, але заодно зобов'язаний сплатити податок (якщо позичальник є резидентом України) за ставкою 13%.

Схема 5 – зняти гроші з корпоративного рахунку через бізнес-витрати

Насправді значна частина грошей офшорної чи іноземної і навіть української компанії, витрачається саме в такий спосіб. Ця схема зняття коштів з рахунку компанії передбачає покупку будь-яких цінностей від імені юрособи, а не особисто засновником. Це може бути автомобіль для корпоративних завдань, нерухоме майно, меблі, поїздки та навіть костюми (одяг). Все це легко уявити як бізнес-витрати. Але, належить не просто витратити гроші як хочеться, а пояснити кожен пункт при необхідності, підтвердивши документально і за фактом – чому у відрядження приїхали 3 особи, навіщо компанії нерухомість на Мальдівах та інше. Також слід враховувати факт права власності компанії, що передбачає списання всіх активів у рахунок боргових зобов'язань юрособи за будь-яких фінансових проблем.

Схема 6 – послуги

Таким чином зняти гроші з рахунку офшорної компанії можна, маючи другу фірму або приватного підприємця, який за документами виконуватиме ряд послуг, що оплачуються, але повертати кошти засновнику: керування; рекламна кампанія; бухгалтерські послуги; передача прав користування інтелектуальною та іншою власністю та інше. При цьому без витрат можна обійтися вкрай рідко, а сума винагороди за документами має бути адекватною ринковим цінам. Приклад безпечної та маловитратної схеми:

компанія в ОАЕ укладає договір з фізособою-фрілансером, яка писатиме рекламні статті для фірми. Іноземна компанія в ОАЕ не сплачує податок за такими договорами на підставі місцевого законодавства, а фізособа в Україні може застосовувати норми Угоди про уникнення подвійного оподаткування та виключити оподаткування. Таким чином, можна одноразово вивести з рахунку іноземної компанії велику суму грошей, якщо укласти кілька аналогічних договорів з різними людьми.

Незаконні схеми виведення грошей із офшорного рахунку, які більше не працюють

Офшорні схеми, якими користувалися підприємці з 90-х та нульових, у 2022 році більше не працюють чи ведуть до неминучих проблем із Законом. Як не можна зняти гроші з офшорного рахунку іноземної компанії: відкрити офшорну фірму-пустушку та сховатися за 100% конфіденційністю, яка більше не працює; укласти фіктивну угоду, прийнявши платіж, але нічого не надавши натомість, що пов'язано з ризиками повністю втратити фінанси та заплутатися у складній схемі, яка так само витратна за фінансами, як і виведення дивідендів; застосувати схему, де в загальному ланцюжку бере участь кілька компаній-одноденок в офшорі з номінальними бенефіціарами. У сучасних реаліях відкрити рахунок фірму без ідентифікації реального власника бізнесу неможливо.

Де отримати гроші з рахунку своєї іноземної компанії та особистого офшорного рахунку – схеми

Як вивести гроші з рахунку офшорної компанії, ми розібралися. Проте, є і другий бік цієї теми – як їх можна перевести в готівку. Існує кілька законних схем для виведення коштів з особистого та корпоративного офшорного рахунку:

1.Простий варіант зняти гроші з офшорного рахунку – оформити в іноземному банку корпоративну картку Visa чи MasterCard. Однак слід розуміти, що використання такого пластику в іншій країні може бути пов'язане з податковими ризиками та заборонами. Найбільш вірний спосіб

перевести в готівку гроші з карткового рахунку офшорної фірми – звернутися до великого транснаціонального банку з доступними лімітами та комісіями.

2.Платіжні системи та міжнародні грошові перекази онлайн – популярна схема зняти гроші з рахунку іноземної компанії чи фізособи. Серед найбільш відомих Необанків і онлайн систем електронних транзакцій, що відбулися:

- CurrencyFair, де зняти та переказати гроші з іноземного рахунку можна у більш ніж 150 країн.

- Moneycorp пропонує послуги обміну валюти та глобальних платежів приватним та корпоративним клієнтам у більш ніж 120 валютах.

- Remitly може здійснювати прямі депозити на банківські рахунки, зняття готівки та доставку грошей за адресою.

- Wise – міжнародний постачальник фінансових послуг, доступний у понад 50 країнах. Зняти гроші через Вайс можна зокрема офшорним компаніям та приватним особам.

- WorldRemit пропонує глобальні грошові перекази майже у 100 валютах у 150 країнах світу з мінімальною комісією.

3.Виведення коштів з іноземного/офшорного рахунку за допомогою анонімної банківської картки. Така схема є робочою для власників швейцарських рахунків та деяких фінансових інститутів інших країн. Проте, сума транзакцій анонімними картами зазвичай не найвища.

4.Зняти гроші з офшорного рахунку в касі банку - найшвидший і маловитратний варіант, але тільки для тих, хто планує відвідати країну за місцем розташування обслуговуючого банку. Сума готівки, що ввозиться в країну, має свої обмеження, що слід враховувати при використанні даної схеми.

У кожній ситуації важливо враховувати правила та норми валютного контролю, які встановлюють обмеження щодо рахунків та країн для своїх резидентів, а також передбачають норми щодо податкового декларування та звітності.

Податкові наслідки для резидентів України відповідно до ПК

При використанні іноземних компаній, особливо з офшорних зон, у українських резидентів можуть виникати податкові зобов'язання та ризики. Це також стосується теми зняття коштів із іноземного особового/корпоративного рахунку та використання зарубіжних банківських систем для валютних операцій.

Які законодавчі аспекти слід дотримати власників іноземних рахунків та КІК (контрольована іноземна компанія):

- При частці володіння від 10% у контрольованій іноземній компанії (КІК), резиденти України зобов'язані повідомити про це ДПСУ, надати відомості про прибуток і сплачувати податки відповідно до ПК України.

- Трансферне ціноутворення – важливий пункт для тих, що планують комерційні угоди з іноземними компаніями. У цьому випадку слід вивчити податкові закони своєї юрисдикції та міжнародні норми з цієї теми, у тому числі Організації економічного співробітництва та розвитку (Organisation for Economic Co-operation and Development, OECD), де вперше за 5 років представлено нове керівництво з цього питання.

- Угоди про уникнення подвійного оподаткування можуть позитивно вплинути на бізнес і зняття грошей з рахунку іноземної компанії, а також виплату/отримання дивідендів. Але і тут може бути підводне каміння, аналогічно ситуації з Кіпром.

- Правила валютного контролю України, що стосуються офшорних компаній, іноземних рахунків та КІК. Наприклад, зняти гроші з рахунку іноземної контрольованої компанії та перевести їх на іноземний рахунок засновника чи акціонера бізнесу у статусі фізособи резидента України – операція, яка порушує правила статті Податкового кодексу України. Вивести гроші з офшорного рахунку можна лише на особистий рахунок в уповноваженому банку за місцем податкового резидентства або розташованим у країні, що обмінюється фінансовою інформацією з Україною.

Рахунок в офшорі та для офшору – законні схеми зі зняття грошей у 2022 році

Подані схеми з переведення в готівку фінансів з офшорного рахунку компанії або особистого (фізособи), є законними. Якщо дотримуватися всіх встановлених норм щодо валютного контролю, то проблем із регуляторами, податковими та правоохоронними органами не виникне.

Також є інші схеми, що дозволяють легально зняти свої гроші з офшорного рахунку швидко та без проблем:

- змінити податкове резидентство, відкривши додатковий рахунок в іноземному банку вже у статусі резидента іншої юрисдикції;
- вибрати шлях «вічного кочівника», що передбачає повну відсутність зобов'язань щодо звітності та податкових платежів у всіх країнах;
- використовувати в офшорних схемах трасти та фонди, де передбачається інвестиційне відчуження капіталу на користь керуючої корпорації;
- прямі інвестиції з отриманням дивідендів та відсотків від вкладу та багато іншого.

Якщо ви шукаєте законний спосіб зняти свої гроші з офшорного рахунку компанії або фізособи, то почніть з вибору обслуговуючого банку, організаційно-правової форми бізнесу та консультації щодо податкового планування.

3.2 Особливості деофшорізації в Україні

Люди намагаються ухилитися від сплати податків з незапам'ятних часів, але глобалізація перетворила легальне та нелегальне ухилення від податків (а також відмивання грошей) на прибуткову бізнес-модель. Протягом останніх десятиліть податкові офшори, у тому числі Кайманові

острови, Бермуди, Кіпр та Ірландія, давали корпораціям та багатіям можливість ховати свої прибутки та багатства у безпрецедентних масштабах.

Хоча вкрай важко визначити кількість багатств, що зберігаються в офшорних податкових гаванях, в одній із публікацій 2018 наводилася така оцінка: в юрисдикціях з низькими податками зберігається еквівалент 10% світового ВВП. Ціла низка витоків, опублікованих в останні роки і привернули багато уваги (у тому числі «Панамські документи», «Райське досьє», «Архів Пандори»), допомогли пролити світло на цю тіньову фінансову систему, а також на схеми ухилення від податків, які використовує світова еліта, ділова та політична. Кожне з цих викриттів спричиняло бурхливе суспільне обурення та вимоги реформ. Навіть папа Франциск оголосив, що нелегальне відхилення від податків – це гріх.

Податкові офшори відіграють важливу роль у підтримці авторитарних режимів, і цей факт став особливо очевидним після вторгнення росії в Україну, яке наголосило на терміновій необхідності приборкання офшорної фінансової системи. Втім, воно показало також, наскільки мало прогресу поки що досягнуто. Наприклад, ще у 2013 році ОЕСР запропонувала план боротьби з «Розмиванням податкової бази та виведенням прибутків» (скорочено BEPS). Це пакет реформ корпоративного оподаткування, які мають гарантувати, що транснаціональні компанії виплачують належну частку податків. Але хоча 138 країн підтримали план BEPS, досягнення поки що дуже скромні. У 2020 році в одній із статей зазначалося, що в рамках BEPS не вдалося затвердити необхідні бухгалтерські стандарти, тому ця програма виявилася погано підготовленою до боротьби з деякими найбільш кричущими формами легального та нелегального ухилення від корпоративних податків.

Однією з причин відсутності прогресу є те, що BEPS та аналогічні програми неминуче наштовхуються на проблему колективних дій: щоб податкові реформи стали ефективними, всі країни мають погодитися їх провести. Але якщо одні країни хочуть боротися з ухиленням від податків, то

в інших перебувають стимули залучати іноземний капітал шляхом зниження податкових ставок або утруднення обміну інформацією. Ситуація ускладнюється тим фактом, що багато західних країн роками отримують зиск від незаконно нажитих багатств, дозволяючи відмивати їх через купівлю нерухомості в таких містах, як Лондон і Нью-Йорк. В результаті зусилля щодо просування глобальної податкової реформи зупинилися.

Проте ця битва ще дуже далека від завершення. Збільшення розмірів держборгу та дефіциту бюджету змушує уряди західних країн шукати нові джерела доходів, і податкові офшори стають їм очевидними мішенями. Крім того, невдоволення суспільства нерівністю в рівні доходів і багатства створює значний тиск на владу, від якої вимагають серйозно взятися за індустрію ухилення від податків в офшорах.

Проте реальним поворотним моментом стала війна в Україні. Роками президент Росії Володимир Путін та його «друзі» використовували компанії-пустушки у податкових офшорах для фінансування своєї кричущої корупції, втручання у вибори в інших державах, підриву демократичних інститутів, виробництва пропаганди та фейкових новин.

Центральну роль цієї діяльності грають російські олігархи, які давно вважаються маріонетками путінського режиму. Вони використовують засоби, заховані в різних офшорних гаванях, для зміцнення зв'язків із вкрай правими екстремістами у Європі та США. Коли в 2016 році Майкл Коен, особистий адвокат Дональда Трампа, виплачував хабар актрисі порнофільмів Стормі Деніелс, використана ним компанія-пустушка, як повідомляє преса, отримала понад \$1 млн від компанії, пов'язаної з російським олігархом Віктором Вексельбергом. А в 2014 році, коли французька україно-права партія «Національне об'єднання» (тоді називалася «Національний фронт») отримала кредит розміром \$12 млн від одного російського банку, засновник цієї партії та її колишній лідер Жан-Марі Ле Пен отримав додатковий кредит розміром \$2, 5 млн. від кіпрської офшорної компанії, пов'язаної з колишнім агентом КДБ.

Всі ці ганебні випадки вважалися ізольованими та поодинокими, але після повномасштабного вторгнення Росії в Україну у лютому минулого року вони почали розглядати як частину системної атаки на західні демократичні країни. Роками путінські олігархи активно використовували російські кошти з офшорів (згідно з оцінками, вони приблизно втричі більші за офіційні валютні резерви Росії) для фінансування дружніх Кремлю пропагандистських видань, аналітичних центрів, вкрай правих політиків, радикальних угруповань.

Шоковані російською агресією, західні уряди швидко ввели санкції проти політичних союзників Путіна, заморозивши активи російських олігархів та заарештувавши їхні яхти та вілли. Але вони лише шкребуть поверхнею. Якщо західні уряди справді хочуть захистити себе та всіх інших від російського втручання, вони мають серйозно зайнятися боротьбою з податковими офшорами, які не дозволяють західним урядам повною мірою домогтися дотримання режиму економічних санкцій. Крім того, вкрай важливо покарати фінансові установи, завдяки яким стають можливими схеми відмивання грошей, подібні, наприклад, до «Руської пральні»; Як повідомляє преса, так діяли австрійський Meinel Bank та низка інших банків.

Деякі, зокрема прем'єр-міністр України Денис Шмигаль, наводять аргументи, доводячи, що росія має покрити частину вартості реконструкції України (сьогодні вона оцінюється більш ніж у \$1 трлн). З цією метою міжнародне співтовариство міг би використовувати офшорні багатства російських олігархів. На додаток до заморожених активів, що належать російському уряду та держпідприємствам, велику кількість грошей на реконструкцію можна знайти в лондонському районі Мейфейр, Куршевелі та на озері Комо.

Наочно ілюструючи небезпеку, що створюється офшорною фінансовою системою для заснованого на правилах світового порядку, війна в Україні дає західним урядам унікальний шанс встановити більш справедливе

оподаткування, скоротити нерівність, приборкати корупцію, усунути загрози глобальній стабільності.

Більшість українських олігархів розміщують свої бізнеси на Кіпрі, який, хоча і не є класичним офшором, визнається Україною та іншими країнами світу як такий. Республіка Кіпр приваблює своїм сприятливим податковим режимом, включаючи відсутність податку на приріст капіталу для активів, за винятком нерухомості на території Кіпру, а також відсутність податку на багатство та спадщину.

Однак головною перевагою кіпрського податкового резидентства є так зване "оподаткування без доміцлювання". Це означає, що особа може стати податковим резидентом Кіпру без фактичного проживання там, що дозволяє звільнитися від оподаткування доходу від дивідендів, відсотків та доходу від оренди, незалежно від місцезнаходження джерела цих доходів.

Дохід, отриманий за роботу за межами Кіпру, звільняється від прибуткового податку на Кіпрі, якщо робота за межами Кіпру триває понад 90 днів протягом податкового року. Це потребуватиме належного структурування вашої бізнес-структури, щоб уникнути небажаних правил щодо постійного представництва чи CFC.

Однією з головних переваг податкового резидентства Кіпру та оподаткування без доміцлювання є те, що цей режим діє протягом 16 років. Є кілька аспектів резидентства на Кіпрі. Окрім відповідного законодавства, яке надає одностороннє звільнення від міжнародного подвійного оподаткування, Кіпр уклав угоди про уникнення подвійного оподаткування з більш ніж 60 країнами для уникнення подвійного оподаткування.

Згідно Закону про податок на прибуток Кіпру, існують лише два способи стати податковим резидентом Кіпру: за правилом 60 днів або за правилом 183 днів. Податковим резидентом Республіки Кіпр є фізична особа, яка проживає в Республіці протягом одного або кількох періодів, що загалом перевищують 183 дні протягом податкового року, а також фізична особа, яка відповідає умовам за правилом 60 днів (за кожен податковий рік).

Умови правила 60 днів означають, що фізична особа може стати податковим резидентом Кіпру, якщо вона:

- Проживає на Кіпрі протягом одного або кількох періодів загалом не менше 60 днів.
 - Не перебуває в жодному іншому штаті протягом одного або кількох періодів, що перевищують загалом 183 дні.
 - Не вважається податковим резидентом жодної іншої держави за той самий податковий рік.
 - Веде бізнес на Кіпрі та/або працює на Кіпрі та/або обіймає посаду (тобто директорство) у компанії, яка є податковим резидентом Кіпру до 31 грудня кожного податкового року.
 - Утримує житлову нерухомість на Кіпрі, як у власності, так і в оренді.
- Щодо розрахунку днів для "правила 183 днів" і "правила 60 днів":
- День виїзду з Кіпру вважається днем проживання за межами Кіпру.
 - День прибуття на Кіпр вважається днем проживання на Кіпрі.
 - Прибуття та виїзд з Кіпру в один день вважається одним днем проживання на Кіпрі.

Висновки до розділу 3

Дослідження впливу офшорів на світову економіку дало можливість виявити ряд як позитивних, так і негативних сторін, а саме: позитивним є активізація міжнародних грошових потоків, сприяння диверсифікації потоків капіталу, а також зростанню фінансових ринків, стимулювання зниження загальносвітового податкового тягаря, створюючи конкуренцію, забезпечення захисту права власності та ін. Щодо негативного впливу, його можна описати такими тезами: недобросовісна податкова конкуренція, що забирає податкові надходження у офшорних країн, нестабільність світової

фінансової системи, підтримка тіньової економіки, зниження рівня зайнятості в офшорах тощо.

За результатами проведеного дослідження щодо ролі та тенденцій розвитку офшорного бізнесу, було розроблено ряд шляхів оптимізації його ролі через такі інструменти, як можливість маніпулювання контрактною ціною товару, збереження конфіденційності комерційної інформації, відміна нульових ставок оподаткування, сплата податків як країнам функціонування, так і країні, в якій засновано компанію, введення спрощеної форми звітності. Необхідно відзначити особливість останніх трьох, які полягають у: зобов'язанні всіх офшорних компаній перераховувати мінімальні податки з доходів, що зменшить жорсткість контролю за відмиванням коштів через офшори; розподілі податкових відрахувань; звітуванні офшорних компаній, яке дозволить державам звіряти рівень сплачених податків за мінімальними ставками та отриманих доходів.

Можна підсумувати, що на даному етапі розвитку світової економіки в умовах глобальних викликів роль офшорів є неоціненною, при цьому, вони спричиняють і негативний вплив на неї. Офшорні компанії підлягають нагляду і контролю тільки в країні, в якій були зареєстровані. Наразі на податковій мапі налічується понад 300 одиниць пільгових юрисдикцій і зон, що представляють інтерес з точки зору податкового планування міжнародних фінансових операцій. Загальна кількість офшорних компаній досягає декількох сотень тисяч. Важливу роль офшорні зони відіграють у різноманітних схемах «перекачування» фінансових ресурсів як в легальних фінансових угодах, які потребують конфіденційності, так і в операціях, пов'язаних з кримінальною діяльністю та тіньовою економікою.

ВИСНОВКИ

Під час проведеного дослідження було досягнуто поставленої мети та вирішено наступні завдання:

1. Офшори - це зареєстровані компанії або фінансові установи, які базуються в іншій країні, ніж та, де вони фактично здійснюють свою діяльність. Це може бути зроблено з різних причин, таких як зменшення податкового тиску, захист активів від судових позовів, конфіденційність та інші.

Офшорні компанії можуть мати ряд переваг, таких як низькі податки, спрощений процес реєстрації та управління, відсутність обмежень на власників та директорів компанії. Однак вони також можуть стикатися з критикою через можливе використання для ухилення від оподаткування та відмивання грошей.

У будь-якому випадку, офшорний бізнес є складною та контроверсійною галуззю, яка продовжує розвиватися і змінюватися відповідно до світових тенденцій та законодавства.

2. Передумовами виникнення офшорного бізнесу можуть бути високі податкові ставки в деяких країнах, складні податкові та регуляторні умови, нестабільність політичної та економічної ситуації, а також бажання захистити активи та зберегти конфіденційність. Також великим стимулом для офшоризації може бути можливість отримання доступу до міжнародних ринків та інвестицій. Історія офшорного бізнесу сягає свої корені в 20-ті роки минулого століття, коли були створені перші офшорні компанії на Багамських островах та у Бермудах. У 1950-60-х роках офшорний бізнес став популярним серед американських компаній, які шукали способи уникнення податків та зменшення регуляційних обмежень.

Протягом наступних десятиліть офшорний бізнес поширився по всьому світу, з'явилися нові офшорні юрисдикції, такі як Кайманові острови,

Сейшельські острови, Гонконг та інші. З часом офшорний бізнес став не лише засобом уникнення податків, а й зручним інструментом для міжнародних операцій, захисту активів та конфіденційності.

У сучасний час офшорний бізнес продовжує розвиватися, пристосовуючись до змін в міжнародному законодавстві та регуляціях. З'являються нові технології, які полегшують створення та управління офшорними компаніями, а також змінюються підходи до оптимізації податків та управління ризиками.

3. Офшоризація міжнародного бізнесу - це процес використання офшорних юрисдикцій для зменшення податкового тягара, захисту активів, підвищення конфіденційності та зменшення адміністративних витрат. Одним з головних мотивів для офшоризації є зменшення податкових обов'язків. Багато офшорних юрисдикцій пропонують низькі податкові ставки або навіть повний податковий відсоток для певних видів доходів. Це дозволяє компаніям та особам зменшити свої податкові витрати.

Крім того, офшорні юрисдикції можуть надавати більший рівень конфіденційності, оскільки вони часто не вимагають розголошення інформації про власників компаній або банківських рахунків. Це може бути важливо для осіб, які бажають захистити свою приватність. Також офшоризація може бути пов'язана з захистом активів від політичного чи економічного ризику у власній країні. Офшорні юрисдикції можуть надавати більший рівень стабільності та захисту власності. Проте, офшоризація також може призвести до проблем з погляду законності та моральності. Деякі офшорні юрисдикції можуть бути пов'язані з використанням для виведення коштів з країн-донорів або для уникання оподаткування власної країни. Це може призвести до негативного впливу на фіскальну систему та розвиток країни. Отже, офшоризація має як позитивні, так і негативні аспекти, і потребує уважного розгляду з точки зору законності та моральності.

4. Бермудські острови є одним з найбільш відомих податкових раїв у світі. Тут існує низка податкових стимулів, таких як низький податок на

корпорації, відсутність податку на прибуток, відсутність податку на дивіденди та відсутність податку на спадщину. Це робить Бермудські острови привабливим місцем для реєстрації компаній та здійснення фінансових операцій.

Крім того, Бермудські острови володіють розвиненою системою фінансових послуг, таких як банківські послуги, страхування, реєстрація суден та інші фінансові послуги. Багато світових компаній обирають Бермудські острови для здійснення своїх фінансових операцій через їхню сприятливу фінансову та податкову систему.

Загалом, Бермудські острови відомі своєю привабливою податковою та фінансовою системою, яка привертає багато компаній та інвесторів з усього світу.

5. Сінгапур - це космополітичне місто-держава, яке відоме своїм великим впливом на глобальну економіку. Він займає одне з провідних місць у світі за рівнем розвитку економіки та торгівлі. Сінгапур є одним з найбільших торговельних центрів у світі, завдяки своєму стратегічному географічному положенню та високорозвиненій інфраструктурі.

Крім того, Сінгапур володіє сильною фінансовою системою, інноваційним підходом до бізнесу та високим рівнем технологічного розвитку. Місто вважається одним з найбільш інноваційних у світі, де працюють численні мультинаціональні компанії та стартапи.

Сінгапур також славиться своєю багатокультурною спадщиною, що створює сприятливе середовище для розвитку міжнародних бізнес-зв'язків та співпраці. Все це робить Сінгапур привабливим місцем для бізнесу та інвестицій, а також для життя й розваг.

6. Люксембург - це малий, але дуже впливовий фінансовий центр в Європі. Країна відома своєю стабільною та інноваційною фінансовою системою, яка привертає багато іноземних інвесторів.

Люксембург має одну з найвищих заощаджень на душу населення в світі, що свідчить про його високий рівень економічного розвитку. Країна

також відома своєю роллю у міжнародних фінансових операціях та управлінні активами, зокрема у сфері альтернативних інвестицій.

Люксембурзька фондова біржа є однією з найбільших та найстабільніших у Європі, що робить країну привабливим місцем для інвестування та розміщення капіталу. Крім того, у Люксембурзі діє сприятлива податкова система для компаній та інвесторів.

Загалом, Люксембург пропонує широкий спектр інвестиційних можливостей, починаючи від фондового ринку до альтернативних інвестиційних фондів, що робить його привабливим для багатьох іноземних інвесторів.

7. Світовий досвід боротьби з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції показує, що ефективність заходів залежить від комплексного підходу до проблеми. Один з ключових інструментів - це міжнародний обмін інформацією про фінансові операції між країнами. Це дозволяє урядам виявляти недекларовані активи та доходи громадян у офшорних зонах. Крім того, важливо встановити міжнародні стандарти щодо оподаткування та фінансової звітності, які б допомагали уникати подвійного оподаткування та ухилення від оподаткування. Також потрібно забезпечити ефективний контроль за дотриманням цих стандартів.

Деякі країни також використовують різноманітні фінансові інструменти, такі як спеціальні податкові ставки або амністії для власників офшорних активів, щоб залучити їх до легального оподаткування. Важливо також розвивати міжнародне співробітництво в цьому питанні, оскільки багато офшорних зон функціонують у межах різних юрисдикцій. Таке співробітництво дозволить ефективно боротися з ухиленням від оподаткування на міжнародному рівні.

У цілому, боротьба з ухиленням від оподаткування через офшорні юрисдикції потребує комплексного підходу, який включає в себе міжнародний обмін інформацією, встановлення міжнародних стандартів,

використання фінансових інструментів та сприяння міжнародному співробітництву.

8. Особливості деофшоризації в Україні включають в себе низку факторів, які впливають на процес перенесення бізнесу в офшорні зони. Деякі з цих особливостей включають високий рівень корупції, нестабільність політичної та економічної ситуації, складні податкові та правові умови, а також недостатню захищеність прав власності.

Україна також має проблеми з недостатньою транспарентністю в управлінні компаніями, що може стати причиною для перенесення бізнесу в офшори. Крім того, в Україні існують обмеження на виведення капіталу за кордон, що може спонукати підприємців шукати інші способи захисту своїх активів.

В цілому, особливості деофшоризації в Україні свідчать про складну економічну та політичну ситуацію в країні, яка стимулює підприємців шукати способи захисту своїх активів за кордоном

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волкова Ю.А. Розвиток офшорних центрів у системі міжнародного бізнесу. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2013. №1. С. 43-48.
2. Косе Д. Д. Місце правового режиму оподаткування офшорної території у сфері регулювання еко- номічних відносин. *Часопис Київського університету права*. 2017. № 1. С. 18–23.
3. McCann H. Offshore Finance. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. Report of the Working Group on Offshore Centers: Financial Stability Board, 2014. URL: <http://www.financialstabilityboard.org/>;
4. McCann H. Offshore Finance. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. Report of the Working Group on Offshore Centers: Financial Stability Board, 2014. URL: <http://www.financialstabilityboard.org/>
5. Офшори – спосіб приховати кошти чи залучити іноземні інвестиції. Суспільне новини. 2021. URL: <https://suspilne.media/173051-ofsori-sposib-prihovati-kosti-ci-zaluciti-inozemni-investicii-vidpovidaie-ekspert/> (дата звернення 26.05.2022).
6. Податкова оптимізація оподаткування, види и методи. Джерело права та бухгалтерської практики. URL: <https://delo.od.ua/nalogovaya-optimizatsiya-nalogooblozheniya.html> (дата звернення 20.03.2023).
7. Рейтинг країн світу з найнижчим корпоративним податком у 2022 році. YB Case. URL: <https://ybcase.com/ua/news/rejting-stran-mira-s-samym-nizkim-korporativnym-nalogom-v-2022-godu> (last accessed 24.05.2023).
8. Сириченко Н.С. Економічна сутність і класифікація інвестицій в умовах глобальних трансформацій. Серія Економіка. Вінниця, 2015. Вип. 2. С.263-268.
9. Шкодін І.В., Зеленько О.О. Стійкі фінанси як фактор трансформації фінансових відносин. *Бізнес Інформ*. 2023. №2. С.204 – 209

10. Advantages and Disadvantages of Offshore Investing. Atlas Financial Group. URL: <https://www.afg-wealth.com/advantages-and-disadvantages-of-offshore-investing/> (last accessed 05.08.2023).
11. Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) Actions. Deloitte. URL: <https://www.deloitte.com/global/en/services/tax/analysis/beps-actions.html> (last accessed 13.09.2023).
12. Base Erosion And Profit Shifting. Tieberghien economics. URL: <https://www.tieberghieneconomics.com/beps> (last accessed 04.09.2023).
13. BEPS Actions. OECD. URL: <https://www.oecd.org/tax/beps/beps-actions/> (last accessed 13.09.2023).
14. Corporate Tax Rates around the World, 2022. Tax foundation. URL: <https://taxfoundation.org/publications/corporate-tax-rates-around-the-world/> (last accessed 10.09.2023).
15. Customs privileges. Schweizerische Eidgenossenschaft. URL: <https://www.eda.admin.ch/missions/mission-onu-geneve/en/home/manual-regime-privileges-and-immunities/introduction/manual-customs/customs-privileges.html> (last accessed 20.08.2023).
16. Do You Pay Tax on an Offshore Company? International Wealth. URL: <https://internationalwealth.info/en/tax-planning-en/do-you-pay-tax-on-an-offshore-company/#:~:text=In%20offshore%20zones%2C%20they%20still,income%20tax%20on%20foreign%20income> (last accessed 24.08.2023).
17. Finance leaders reach global tax deal aimed at ending profit shifting. The New York Times. URL: <https://www.nytimes.com/2021/06/05/us/politics/g7-global-minimum-tax.html> (last accessed 04.08.2023).
18. Financial secrecy index 2022. Tax justice network. URL: <https://fsi.taxjustice.net/> (last accessed 15.08.2023).
19. G7 уклала угоду про оподаткування транснаціональних корпорацій. Forbes. URL: <https://forbes.ua/ru/news/g7-uklala-istorichnu-ugodu-pro->

opodatkovannya-transnatsionalnikh-korporatsiy-minimalniy-podatok-vstanovlyat-15-07062021-1780 (дата звернення 10.09.2023).

20. Google Joins Apple Avoiding Taxes With Stateless Income. Bloomberg. URL: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2013-05-22/google-joins-apple-avoiding-taxes-with-stateless-income> (last accessed 01.09.2023).
21. Greg Miller, Debbie Cenziper, Peter Whoriskey. Billions hidden beyond reach. The Washington Post. Washington, 2021. URL: <https://www.washingtonpost.com/business/interactive/2021/pandora-papers-offshore-finance/> (last accessed 10.09.2023).
22. How Apple Saved Billions of Dollars by Avoiding Taxes: An Interesting Tale. Startup Talky. URL: <https://startuptalky.com/apple-tax-avoidance-strategy/> (last accessed 01.09.2023).
23. ICIJ publishes final batch of Pandora Papers data on more than 9,000 offshore companies, trusts and foundations. International consortium of investigate journalists. 2022. URL: <https://www.icij.org/investigations/pandora-papers/icij-publishes-final-batch-of-pandora-papers-data-on-more-than-9000-offshore-companies-trusts-and-foundations/> (last accessed 10.09.2023).
24. Identifying Tax Havens and Offshore Finance Centres. Tax justice network. 2020. №1. C. 1-10.
25. International collaboration to end tax avoidance. OECD. URL: <https://www.oecd.org/tax/beps/> (last accessed 10.09.2023).
26. Leaked Documents Expose Secret Tale of Apple's Offshore Island Hop. International consortium of investigate journalists. URL: <https://www.icij.org/investigations/paradise-papers/apples-secret-offshore-island-hop-revealed-by-paradise-papers-leak-icij/> (last accessed 01.08.2023).
27. N. Sinha, A. Srivastava. Offshore Financial Centers and Tax Havens – An overview. International Taxation — A Compendium. 2015. №3. C. 24-41.
28. N.J. Godi, J. Young. Risks to consider when investing offshore. Corporate Ownership & Control. 2013. №1. C. 32-38.

29. Nike Paid Zero Federal Income Tax in the Last Three Years. Hypebeast. URL: <https://hypebeast.com/2021/4/nike-zero-federal-income-tax-three-years-info> (дата звернення 01.08.2023).
30. OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS. Progress report September 2021 – September 2022. OECD. С. 3-24.
31. Offshore Companies and Taxation: What You Need to Know. International Wealth. URL: <https://internationalwealth.info/en/offshore-taxes/offshore-companies-and-taxation-what-you-need-to-know/> (last accessed 20.08.2023).
32. Offshore Islands, Countries, Territories, and Lists 2023. International Wealth. URL: <https://internationalwealth.info/en/offshores/offshore-islands-countries-territories-and-lists/> (last accessed 01.08.2023).
33. Offshoring Advantages and Disadvantages | Offshore Business, Investment, Banking Opportunities. International Wealth. URL: <https://internationalwealth.info/en/offshore-jurisdictions-en/offshoring-advantages-and-disadvantages-offshore-business-investment-banking-opportunities/> (last accessed 20.09.2023).
34. Pandora Papers: new secretive tax havens are emerging, putting Covid-19 recovery at risk – warns FTC. Financial transparency coalition. URL: <https://financialtransparency.org/pandora-papers-new-secretive-tax-havens-emerging-putting-covid-19-recovery-risk-warns-financial-transparency-coalition/> (last accessed 10.09.2023).
35. Paradise papers – The Shadowy World of Big Money. Süddeutsche Zeitung. URL: <https://www.sueddeutsche.de/projekte/artikel/politik/nike-and-its-system-of-tax-avoidance-e727797/> (last accessed 01.09.2023).
36. R. A. Wessel. Immunity from Jurisdiction of States and International Organisations. Cambridge University Press. 2019. С.214-272.
37. Smart Money: The Pros and Cons of Offshore Investing. Intrepid Private Capital Group. URL: <https://www.intrepidexecutivegroup.com/blog/pros-and-cons-of-offshore-investing/> (last accessed 05.09.2023).

38. Strivastav K. A. Offshore Investments. WallStreetMojo. URL: <https://www.wallstreetmojo.com/offshore-investments/#h-advantages-of-offshore-investments> (last accessed 07.09.2023).
39. Tax-to-GDP Ratio: Comparing Tax Systems Around the World. Visual Capitalist. URL: <https://www.visualcapitalist.com/comparing-tax-systems-around-the-world/> (last accessed 12.08.2023).
40. The 15 Action Points Of BEPS Explained. Transfer Pricing Asia. URL: <https://transferpricingasia.com/2017/03/09/15-action-points-beps-explained/> (last accessed 13.09.2023).
41. The Dutch legal trick Nike used to pay less tax, revealed by the Paradise Papers. Quartz. URL: <https://qz.com/1122433/nikes-convoluted-tax-scheme-revealed-by-the-paradise-papers>
42. The Fortune 500 Companies with the Most Cash in Offshore Tax Havens. Visual Capitalist. URL: <https://www.visualcapitalist.com/fortune-500-companies-cash-offshore-tax-havens/> (last accessed 01.09.2023).
43. Troy Segal. Offshore Investing: Pros and Cons. Investopedia. URL: <https://www.investopedia.com/investing/pros-cons-foreign-market-investing/#:~:text=Offshore%20investing%20is%20beyond%20the,offshore%20jurisdictions%20and%20accounts%20face>. (last accessed 07.09.2023).
44. United States tax act could lead to repatriation of \$2 trillion of overseas investment. UNCTAD. URL: <https://unctad.org/press-material/united-states-tax-act-could-lead-repatriation-2-trillion-overseas-investment> (last accessed 15.08.2023).
45. US Tech Companies With The Most Money Held Offshore. Statista. URL: <https://www.statista.com/chart/4664/us-tech-companies-with-the-most-money-held-offshore/> (last accessed 06.10.2023).
46. Visualizing Global Corporate Tax Rates Around the World. Howmuch.net. URL: <https://howmuch.net/articles/corporate-tax-rates-around-the-world> (last accessed 15.08.2023).

47. What are the Risks of Offshore Investment in 2023. International Wealth. URL: <https://internationalwealth.info/en/offshore-investments/what-are-the-risks-of-offshore-investment/> (last accessed 15.10.2023).
48. What Is Tax Relief? Investopedia. URL: <https://www.investopedia.com/terms/t/tax-relief.asp> (last accessed 20.09.2023).
49. Who's Stashing the Most Money Offshore? Statista. URL: <https://www.statista.com/chart/11584/whos-stashing-the-most-money-offshore/> (last accessed 06.10.2023).
50. Will Fitzgibbon. Nike fails to stop eu probe on billions in alleged tax dodging. International consortium of investigate journalists. 2021. URL: <https://www.icij.org/investigations/paradise-papers/nike-fails-to-stop-eu-probe-on-billions-in-alleged-tax-dodging/> (last accessed 06.09.2023).

ДОДАТКИ

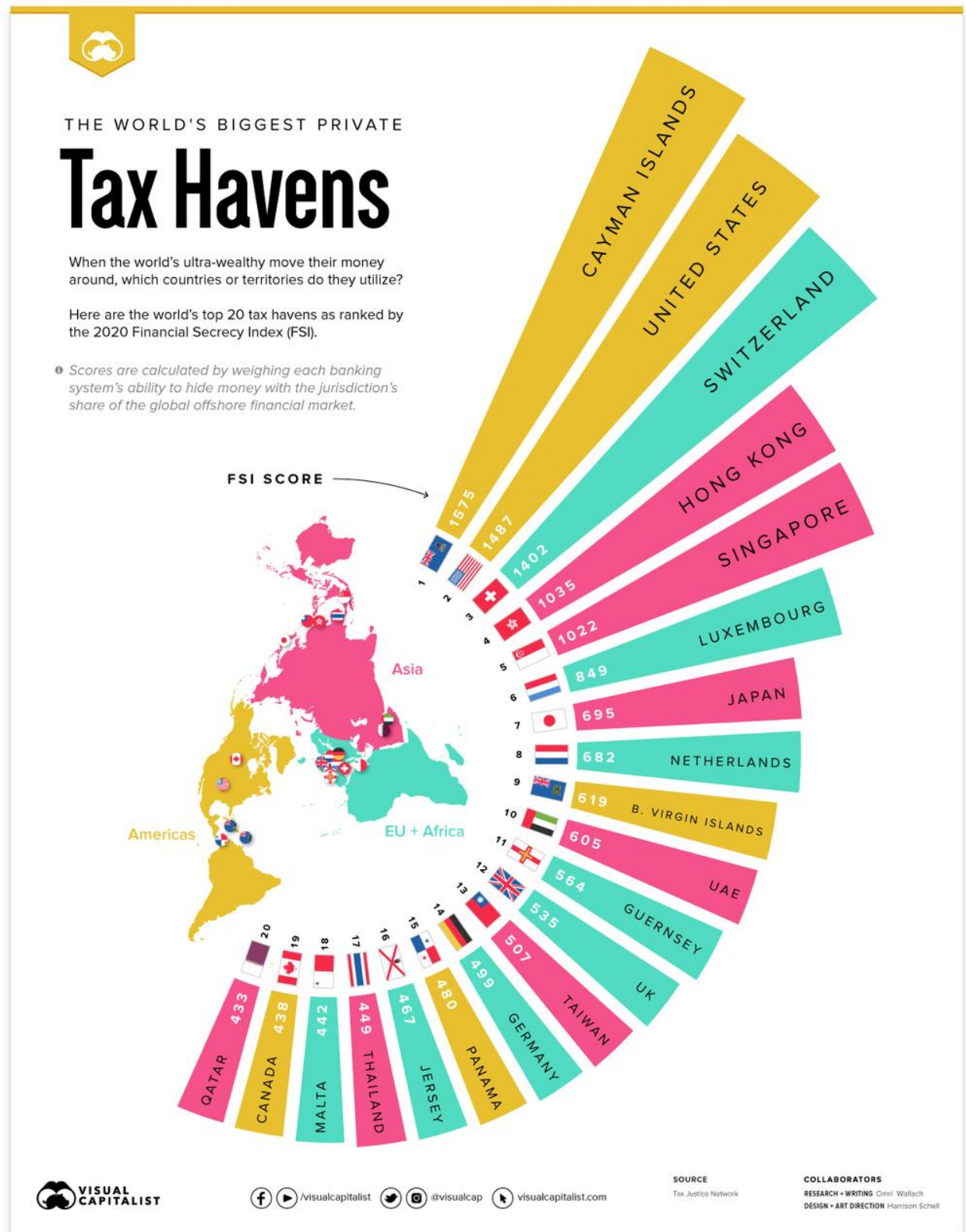
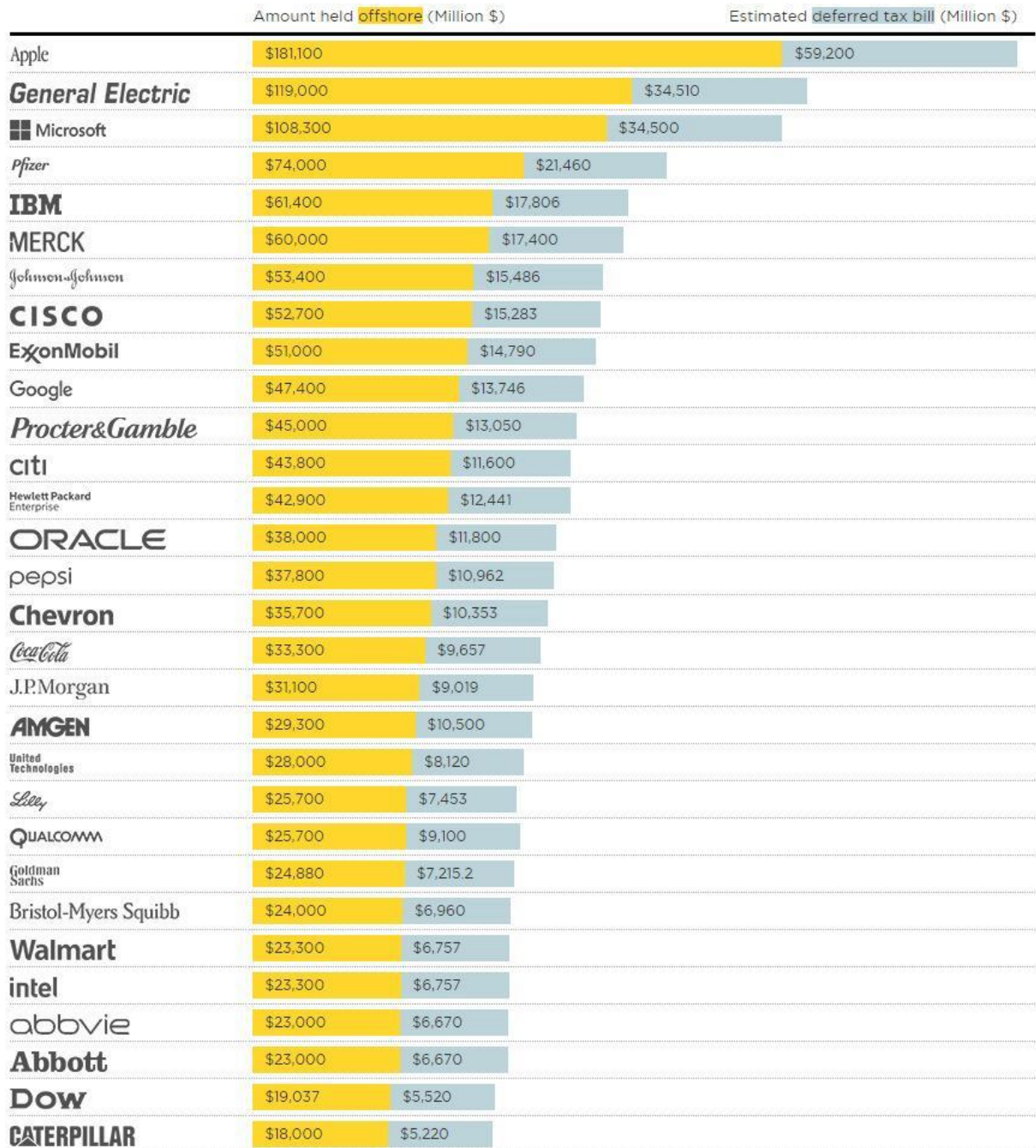

Рисунок 1 - Найбільші офшори світу

Додаток Б

Sources: Citizens for Tax Justice

howmuch.net

Рисунок 2 – Компанії зі списку Fortune 500, які зберігають кошти в офшорних податкових притулках

Додаток В

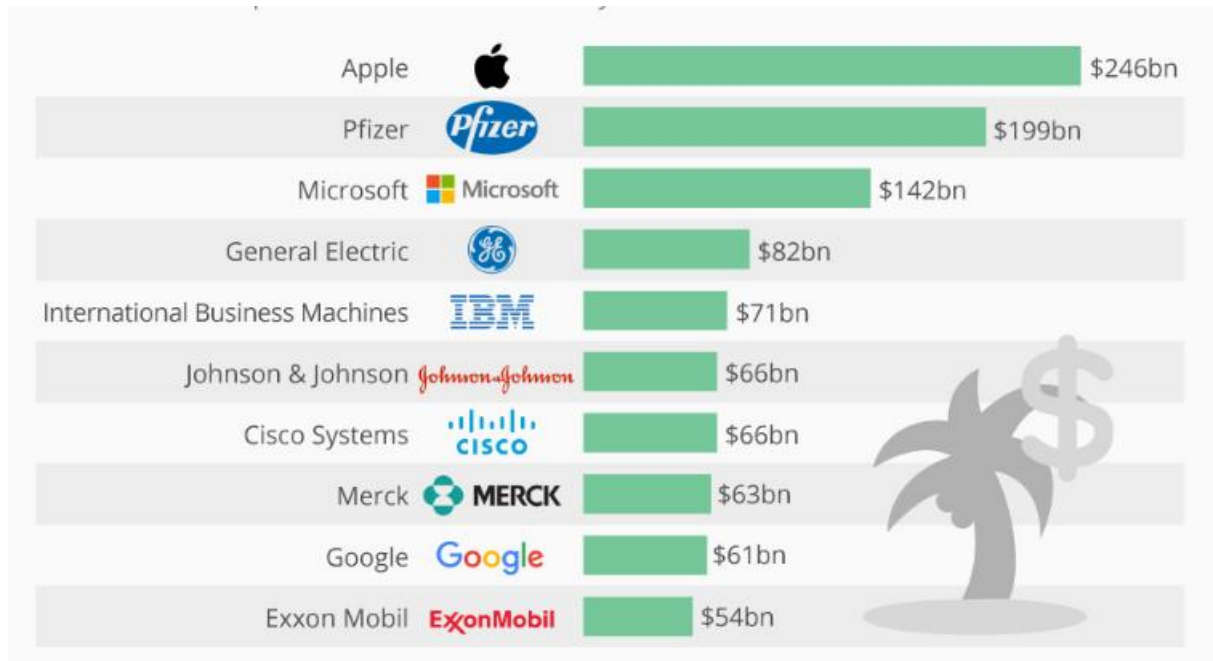

Рисунок 3 – Хто ховає найбільше грошей в офшорах? [49]